Nr. 235. Czwartek. 15 Października 1885. **Rok 75.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 złr. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, płatną 75 ct., drożej 30 ct — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Lwowski c. k. wyższy sąd krajowy zamianował praktykanta sądowego, Aleksandra Kmicikiewicza, auskultantem sądowym.

Od dnia 3 do 11 października b. r, sprawdzono w kraju następujące choroby stadne:

Zarazę pyskową i racicową: w Czortkowie (pow. czortkowski), i w Nowej wsi (pow- rzeszowski).

Zarazę wąglikową: w Woli wielkiej (pow. ropczycki).

Swierżb u koni: w Kaczanówce (pow. skałacki).

Nosaciznę u koni: w Perespie (pow. sokalski).

W powyższym okresie czasu wygasły: następujące choroby stadne:

Zaraza pyskowa i racicowa w Oświęcimiu (pow. bialski), w Harcie (pow. brzozowski), w Zaczerni i w Mrowli (pow. rzeszowski).

Zaraza wąglikowa: w Błażowej (pow rzeszowski), w Długiem (pow. sanocki) i w Firlejówce (pow. złoczowski).

Swierżb u koni: w Pokropiwnie (pow. brzeżański) i w Birczy (pow. dobromilski), w Lipnicy (pow. kolbuszowski i w Połupanówce (pow. skałacki).

Nosacizna u koni: w Zabierzowie (pow. bocheński), w Staromiejszczyźnie (powiat skałacki) i w Wieliczce (powiat wielicki).

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 11 października 1885.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 15 października.

Wypadki na półwyspie bałkańskim i związane z niemi kombinacye, odciągnęły tak dalece uwagę od innych zdarzeń, że zaszła w ostatnich dniach zmiana w polityce angielsko-tureckiej, minęła prawie bez wywołania głębszego wrażenia. Zmiana ta jednak i postawa Porty, zasługuje przynajmniej na zaznaczenie. Czy będzie miała donioślejsze następstwa w ogólnym rozwoju polityki, jest to pytanie, które pozostawić można przyszłości, ale że wyjaśnia poniekąd stosunek Turcyi do Anglii w tej chwili, to nie podlega żadnej wątpliwości. O nowym tym zwrocie doniósł zwięzły telegram, zawiadamiając, że po kilku konferencyach pomiędzy nadzwyczajnym posłem angielskim sir H. D. Wolffem a prezesem gabinetu tureckiego i prezesem rady stanu, uzyskano podstawę dla porozumienia pomiędzy Turcyą a Anglią. Równocześnie prawie druga depesza doniosła, że do porozumienia już stanowczo przyszło i że Turcya wysyła pełnomocników swoich z sir H. Wolffem do Egiptu.

Gdy w chwili wyjazdu posła angielskiego do Konstantynopola, podnoszono domysł, że pomiędzy Turcyą a Anglią przyjdzie prawdopodobnie do zawarcia przymierza zaczepno-odpornego, obie interesowane strony starały się zaprzeczyć tym pogłoskom. Wprawdzie i teraz nikt nie twierdzi stanowczo, żeby przymierze takie zawarto, wszakże nagła powolność Porty, której nie wyjaśniają zupełnie znane ogólnie okoliczności, budzi domysły i podejrzenia. Przedewszystkiem na kilka dni jeszcze przed wybuchem rozruchów w Rumelii, donoszono o trudnych do pokonania skrupułach Turcyi, jakoteż o rzekomej niechęci sułtana do obecnego kedywa Egiptu. Później powszechnem było mniemanie, że Turcya ma pilniejsze do załatwienia sprawy i prawdopodobnie mniej nagłą kwestyę egipską odroczy na później. Pomijając wrażenie, jakie to mogło wywołać we Francyi i w innych państwach interesowanych, faktem jest, że w samej Anglii wiadomość ta była bardzo dogodną dla stronnictwa liberalnego, które nie mogło życzyć powodzenia gabinetowi torysowskiemu.

Dziś gabinet ten donosi o stanowczem powodzeniu i domyślać się wolno z tonu konserwatywnych dzienników angielskich, że powodzenie to jest większego znaczenia, to jest, że osiągnięto z Turcyą porozumienie także co do innych kwestyj. Wprawdzie rząd angielski nie ogłasza, iż dopiął celu także co do innych spraw, oprócz kwestyi egipskiej, ale istnieją pod tym względem pewne dość stanowcze objawy. Jednym z nich jest depesza z Petersburga, z której wynika, iż rząd rossyjski widziałby się zmuszonym zaprotestować, gdyby ugoda turecko-angielska okazała się jednostronną, to jest, nieuwzględniającą interesów innych mocarstw. Wobec oświadczeń lorda Salisbury'ego, mówiących wyraźnie o solidarności z interesami innych mocarstw, zdaje się, iż przypuszczenie powyższe o jednostronności nie mogłoby powstać w Petersburgu, gdyby nie podejrzenie, że zbyt prędko, zbyt niespodzianie dokonane, a z wielką radością w Anglii powitane porozumienie z Turcyą, zawiera i inne także, większego znaczenia punkta, niż załatwienie zgodne sprawy egipskiej. Za jaką cenę uchylona została nieufność Turcyi, nie wiadomo; to pewna wszakże, iż według doniesień o zawartem porozumieniu, umowa wyklucza zbrojną interwencyę turecką, a nie zawiera nawet wzmianki o zwierzchniczych prawach sułtana, co wszystko świadczy wymownie o przychylnej i pełnej zaufania postawie Porty względem Anglii.

WYWOD
JE. p. Ministra skarbu dr. Dunajewskiego.

(Telegram *Gazety Lwowskiej*).

Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych Rady państwa J. E. p. Minister skarbu dr. Dunajewski przedłożył preliminarz na rok 1885, a zarazem wygłosił wywód finansowy, z którego podajemy następujące ważniejsze szczegóły:

Ogólna suma potrzeb na rok 1886 jest preliminowana w wysokości 513,582.710 złr., pokrycia w sumie 506,939,788 złr., okazuje się ztąd niedobór w sumie 6,642.922 złr.

W ustawie finansowej na rok 1885 oznaczono zapotrzebowanie na 520.198.772 złr.; po wliczeniu zaś zezwolonego ustawą z dnia 31 marca 1885 kredytu dodatkowego, wynosiła takowa 520,234.772 złr., a wobec preliminowanego pokrycia w sumie 504,961.495 zł., wynosił niedobór 15,273.277 zł. Preliminowany przeto na rok 1885 niedobór jest mniejszym od sumy niedoboru preliminowanego na rok 1885 o 8,630.355 złr. w. a.

Z ogólnej sumy zapotrzebowania na r. 1886 przypada na *ordinarium* 467,996.337 złr. *extraordinarium* 45,586.373 złr.

Z ogólnej sumy pokrycia przypada na *ordinarium* 490.969.099 złr., na *extraordinarium* 15,970.689 złr.

Zwyczajne wydatki państwowe w porównaniu z rokiem 1885 zmniejszyły się o 2,772.080 złr.. gdy natomiast zwyczajne dochody państwowe podniosły się o 1,793.809 złr. w. a.

Jeżeli porównamy zwyczajne wydatki państwowe ze zwyczajnemi dochodami państwowemi na rok 1886 pokaże się nadwyżka w sumie 22,972.762 zł., którą to sumą została pokryta znaczna część tych potrzeb państwowych, które wprawdzie zostały wliczone do *extraordinarium*, z natury jednak swojej powtarzają się z roku na rok, jak n. p. budynki państwowe, drogi i budowle wodne, dalej regulacye rzek, nadzwyczajne wydatki na pokrycie potrzeb wojsk rozlokowanych w Bośnii, Hercogowinie i okręgu limskim, dalej nadzwyczajne potrzeby ruchu koleji państwowych i t. d.

Extraordinarium wspólnego gospodarstwa państwowego, jak w latach zeszłych, tak i teraz zostało w budżecie przedlitawskim wciągnięte do *ordinarium*.

Listy z Krakowa.

II.

Kiedy doszła do Krynicy wiadomość, że Namiestnik ma tam przybyć, rządowy zarząd Zakładu w niemałym znalazł się kłopocie, aby godnie przyjąć najwyższego w kraju dostojnika. Ktoś wtedy wpadł na myśl, aby zajrzeć do archiwów i istotnie znaleziono tam opis przyjęcia w Krynicy namiestnika cesarskiego, hr. Goës, w 1810 roku, a że od owej chwili żaden namiestnik nie odwiedził tego podkarpackiego Zakładu kąpielowego, postanowiono trzymać się ściśle opisu przyjęcia hr. Goes, dla uczczenia Namiestnika Zaleskiego. W owym opisie powiedzianem jest, iż iluminowano Zakład i kilkakrotnemi strzałami z moździerzy witano znakomitego gościa; i teraz zatem Namiestnik Zaleski ujrzał za swojem przybyciem w niedzielę wieczór do Krynicy cały Zakład wspaniale oświetlony, a pochodowi do mieszkania Jego Excellencyi, towarzyszyły liczne wystrzały. Podobno postanowione za bytności Namiestnika w Krynicy ulepszenia i reformy, mają być już na przyszły rok wykonane, a znacznie przyczynią się do podniesienia i upiększenia Zakładu. Mianowicie stanąć ma wspaniały *Kurhaus*. Już w poniedziałek wieczór pan Namiestnik był z powrotem w Krakowie, a we wtorek o trzeciej odbyła się u starosty i delegata hr. Badeniego walna narada w sprawie fundacyi ks. Aleksandra Lubomirskiego; wzięły w niej udział wraz z prezydentem Szlachtowskim różne inne znakomitości miejscowe. To pierwsze posiedzenie zaraz posunęło sprawę nieco dalej, niż bułgarska *Réunion des Ambassadeurs.* — Zdaje się, że blisko miasta bardzo ładnie położone grunta fortyfikacyjne, oraz przyległe wsi Olsza, własność hr. Antoniego Potockiego, obrane zostaną na miejsce budowy „monumentalnego“, wedle wyraźnego życzenia fundatora, gmachu, w którym znajdować się będzie Schronisko księcia Lubomirskiego. Dobroczynnych instytucyj zaiste nie brak w Krakowie; jestto jakby okup za złe języki, które tu przeciw miłosierdziu chrześciańskiemu swawolnie grzeszą. Mianowicie dla zaniedbanej moralnie młodzieży i dla nieuleczalnych chorych jest kilka zakładów. Nie można wprawdzie z tego powodu powiedzieć z Kalchasem „za dużo kwiatów“, ale można sumiennie powiedzieć, trochę tego wszystkiego za nadto. Dlatego byłoby pożądanem, aby nowe Schronisko zmierzało do specyalnych praktycznych celów, mianowicie w kierunku rolnictwa lub domowego gospodarstwa i ogrodnictwa. Zdaje mi się, iż p. Namiestnik bardzo zdrowe a wyrobione już ma zdanie w tej mierze, a teraz idzie tylko o to, aby je w praktyce przeprowadzić. Prawdopodobnie niejedna jeszcze w tym celu odbędzie się konferencya. Dziś Namiestnik wyjeżdża do Tyczyna do hr. Ludwika Wodzickiego, a ztamtąd do Wiednia na parę dni.

Dziś właśnie rozstrzygną się w Radzie miejskiej przyszłe losy instytucyi, na szczęście już nie dobroczynnej, ale mającej doniosłość dla całego społeczeństwa polskiego. Ks. Władysław Czartoryski, zgodnie z wielkiemi tradycyami swojego rodu, który przodował oświacie i cywilizacyi w Polsce, chce ustalić byt swojego muzeum i biblioteki w Krakowie. W tym celu stwarza on ordynacyę z Sieniawy, pewnej liczby kapitałów i ze zbiorów, a te pozostawia w Krakowie i otwiera dla publiczności. Któż nie wie, ile pamiątek historycznych i bogactw sztuki znajduje się w tem muzeum a ile skarbów dla uczonych i dziejopisarzy zawiera biblioteka Czartoryskich? Łatwo więc zrozumieć, jakiej ważności jest dla Krakowa zachowanie tych zbiorów. Że jednak ordynacya nie znosi zastrzeżeń, więc miasto musi oddać bezwarunkowo księciu baszty i mur, znajdujące się obok bramy Floryańskiej. Ztąd trudności, które jednak w oczach ludzi głębiej myślących są tak małoznaczące w porównaniu z doniosłością instytucyi książąt Czartoryskich, iż niewątpliwie na dzisiejszem posiedzeniu Rady miejskiej, stanie układ stanowczy między miastem a księciem. Plany całego Zakładu, wykonane w Paryżu, są monumentalne. Prócz gmachów, w których się już dziś mieszczą zbiory, stanąć ma pałac od plant, który będzie rezydencyą ordynata a zarazem mieścić będzie zbiory, którym teraz zbyt ciasno. Muzeum i biblioteka staną się ogniskiem naukowem, które zwiedzanem będzie i zużytkowanem nie tylko przez polskich uczonych, ale także przez pobratymczych, jak Czesi i inni. Kiedy plany będą w rzeczywistości przeprowadzone, tego jeszcze dziś wiedzieć nie można. W każdym razie muzeum i biblioteka już istnieją, idzie już tylko o odpowiedniejsze umieszczenie, które zarazem stanie się ozdobą miasta.

Hr. Stanisław Rzewuski, syn słynnego z dowcipu generała Adama Rzewuskiego, dziś milionowego pana, synowiec Henryka, autora *Soplicy* i *Listopada*, wychowany w Petersburgu, a związany przyjaźnią z Dumasem (synem) już parę razy występował na scenach polskich ze swojemi dramatycznemi utworami. Odrazu dostrzedz można było w nich niezwykłych zdolności autora, a znamieniem prawdziwego talentu było, iż znaczny za każdym razem czuć się dawał postęp, w budowie utworów i w akcyi scenicznej. Jednocześnie jednak odrysowywał się coraz wyraźniej jakiś dziwny kierunek, czarno-pessymistyczny i jakaś filozofia występku i zbrodni, która nie może bezkarnie rozwielmożniać się na scenie. Uwagi te w najwyższym stopniu dadzą się zastósować do najnowszego utworu młodego autora, *Doktor Faustyna*, odegranego tu po raz pierwszy w sobotę doskonale; zwłaszcza w tytułowej roli zabłysł talent pani Kałużyńskiej, a w roli degradowanego oficera misterny artyzm pana Szymanowskiego. Postęp od znanych wam już *Optymistów*, tak pod względem formy i akcyi, jak zwłaszcza języka i dyalogów, jest uderzający, ale niemniej zdumiewającem jest nagromadzenie szubrawczych postaci i wstrętnych sytuacyj. Od początku wdziękiem swojego talentu zmusza autor publiczność do żywego zajęcia się losem młodzieńca, który okradł kasę publiczną, i to przez trzy akta, a na końcu tego trzeciego aktu matka pada na kolana przed *córką*, i wyznaje jej, że jej brat nie jest synem jej ojca, lecz owocem grzechu Możecie sobie wyobrazić, jak to zdrową i miłą wytwarza atmosferę, a jeszcze pomijam bardzo wiele równie drastycznych momentów.

Bohaterka zaś, mająca przedstawiać światło wśród tych ciemności pesymizmu, jest niezaprzeczenie istotą szlachetną, ale z przewróconą głową, trochę nihilistką a dopiero w małej dozie polską niewiastą z polskiem sercem, które przy końcu odzywa się bardzo pięknie i delikatnie, co też

J. E. p. Minister skarbu przechodzi następnie do szczegółowego omówienia głównych pozycyj budżetu i objaśnia naprzód w sposób wyczerpujący:

Potrzeby.

Po odciągnięciu pozycyj bieżących, odnoszących się do funduszu melioracyjnego w sumie 150.782 złr., zezwolone na rok 1885 zapotrzebowanie (włącznie z wyżej wzmiankowanym, ustawą z d. 31 marca b. r. zezwolonym kredytem dodatkowym) wynosiło 520,083.996 złr. zaś żądane w obecnym preliminarzu zapotrzebowanie wynosi złr. 513,582.710 przeto w porównaniu z tegorocznym preliminarzem okazuje się mniejszem o 6,501.280 złr.

Sumę dodatku do potrzeb wspólnych oznaczono w ten sposób, że wprawdzie nadwyżki z ceł i podatek dochodowy austro-węgierskiego Lloyda zostały preliminowane według faktycznych wyników ostatniego okresu budżetowego, cyfra jednakże wydatków na sprawy wspólne ze względu na to, iż pierwej należy zaczekać na wniesienie wspólnego preliminarza do Delegacyj, została wstawioną tymczasowo w sumie zezwolonej na rok 1885. Rozumie się samo przez się, iż w tym stanie rzeczy ograniczono się na cyfrach przypadającego na r. 1885 rozchodu.

Obliczenie zastosowane przy dodatku do wspólnego budżetu państwowego, jest następujące: Postanowieniem Najwyżej sankcyonowanych pod dniem 18 listopada 1884 uchwał delegacyjnych, oznaczono ogólną sumę zapotrzebowania wspólnego etatu państwowego na rok 1885, na 116,077.600 zł. Według ułożonych na rok 1886 preliminarzy, odciągnięto od powyższej sumy dochody z ceł w kwocie 25,914.132 zł. a to po odliczeniu ryczałtu kosztów zarządu i restytucyj podatku konsumcyjnego, a oprócz tego sumy ryczałtu cłowego, jaki prawnie ma być uiszczanym na rzecz administracyi krajowej w Bośnii i Hercegowinie, a z reszty sumy wynoszącej 90,163.468 zł. przyjęto tymczasowo $68^{6}|_{10}$ prct., czyli 61,852.130 zł. jako kwotę potrzeb, przypadającą w roku 1886 na Przedlitawię, a jako nadzwyczajny wydatek na utrzymanie wojsk, rozlokowanych w Bośnii i Hercegowinie, oraz w terytoryum Limu, preliminowano zupełnie tak samo, jak w roku 1885, kwotę 4,338.950 zł.

Etat Ministerstwa spraw wewnętrznych wykazuje powiększenie się wydatków o 238.016 złr., które zostało spowodowane prawie wyłącznie zapotrzebowaniami na budowle wodne, na którem to polu stała się niezbędną zwiększona działalność, mianowicie co się tyczy uregulowania rzek w Górnej Austryi, Czechach i Galicyi

Potrzeby Ministerstwa obrony krajowej podniosły się o 150.812 złr., co przeważnie należy przypisać stopniowemu uzupełnianiu kawaleryi obrony krajowej, a to w myśl podjętej i znajdującej się w wykonaniu organizacyi.

Ogólne potrzeby Ministerstwa wyznań i oświaty preliminowano o 97.559 złr. wyżej, niż w roku 1885 Gdy centralne wydatki tej gałęzi w porównaniu z rokiem 1885 są mniejsze o 11.247 złr., a wydatki na oświatę mniejsze o 206.953 złr., potrzeby wyznaniowe wykazują podwyżkę w sumie 315.759 złr. Podwyższenie potrzeb wyznaniowych jest głównie następstwem ustawy z dnia 19 kwietnia 1885 o dotacyi katolickiego duchowieństwa parafialnego.

Nadzwyczajne wydatki pomienionego etatu preliminowano o 609.674 złr. niżej, niż w r. 1885. Natomiast zwyczajny wydatek tej gałęzi oznaczono wyżej o 402.721 złr, co po większej części uzasadnione jest dalszym rozwojem i rozszerzeniem instytucyj dla przemysłowego wykształcenia, w znacznej jednak mierze zwiększyły się także wydatki na potrzeby szkół wyższych i średnich, a to w ogóle skutkiem wzmagającej się w tych zakładach frekwencyi, objęcia tych zakładów pod zarząd państwa, wreszcie wyposażenia szkół takich nowopowstałych.

Potrzeby Ministerstwa skarbu preliminowano w ogóle o 7,897.243 zł. niżej, jak w poprzednim roku budżetowym. Zmniejszenie się tych potrzeb jest głównie następstwem przewidywanej mniejszej produkcyi cukru i zostającego z tem w związku obniżenia się wywozu cukrowego, skutkiem której to okoliczności przyjęto restytucyę podaktu konsumcyjnego o 7,000.000 złr. niżej, niż w roku 1885. Ponieważ także znacznie niżej obliczono restytucye za spirytus, przeto okazuje się ogólna potrzeba w rubryce ceł w porównaniu z rokiem 1885 o 7,087.400 złr. niższą. Znaczne obniżenie potrzeb, a mianowicie 2,226 500 zł. wykazuje rozdział podatku konsumcyjnego, albowiem bonifikacya na rzecz Węgier, wynikająca z obliczenia dotyczącego restytucyj podatku cukrowego, będzie wymagać, jak się zdaje, sumy mniejszej o 2,031.100 złr., a również zwroty podatkowe przy produkcyi cukru z powodu pewnych przeszkód w ruchu, zostały znacznie niżej preliminowane

P. Minister nadmienia, iż wyżej wymienione mniejsze potrzeby restytucyj podatku cukrowego nie stanowią rzeczywistej ulgi w budżecie, równocześnie bowiem zachodzi odpowiednie zmniejszenie się dochodów surowych (*brutto*) z podatku od cukru, gdyż cyfry tej pozycyi pokrycia i cyfry odnośnych bonifikacyj regulują się, jak wiadomo, w ten sposób, że wynika oznaczony ustawą z dnia 18 czerwca 1880 r. każdoczesny czysty zysk w mowie będącego podatku, który to zysk na kampanię w r. 1885/6 został wymierzonym w sumie 12,000.000 złr.

Znaczne podwyższenie potrzeb zarządu tytoniowego, bo o 800 440 złr., pozostaje w związku ze wzmagającym się odbytem i przypisać go należy po większej części odpowiadającemu tym pomyślnym stosunkom obfitemu zakupnu materyału.

Celem porównania preliminarzy Ministerstwa handlu na r. 1886 i na r 1885 należy z roku 1885 wyłączyć sumę 800.000 złr, która jako przypadająca z mocy ugody spłata, a to na oprocentowanie i amortyzacye została wstawioną przy kolei Pilzno-Prisen i w obecnym preliminarzu przeniesioną na etat długu państwowego.

Jeżeli nie uwzględni się wcale tej sumy, ogólne potrzeby etatu handlu okażą się, w porównaniu z rokiem poprzednim o 1,579.654 zł. mniejsze.

Obniżenie się tych potrzeb jest następstwem zmniejszenia się wydatków na budowę kolei żelaznych, na którą zażądano o 4,787.213 zł. mniej, niżeli w roku poprzednim, albowiem na kolej arulańską i odnogi galicyjskiej kolei transwersalnej preliminowano znacznie niższe kwoty, odpadły zaś zupełnie potrzeby na galicyjską kolej transwersalną. Również odparły preliminowane roku zeszłego kredyta na udział w budowie kolei prywatnych i na urządzenie zakładu trajektowego w Bregencyi.

Potrzeby urzędu poczt i telegrafów podwyższyły się o 864.990 zł., co tłómaczy się zwiększoną komunikacyą. Jeżeli odnośne dochody oznaczono tylko wyżej o 721.890 złr., skutkiem czego zwiększone wydatki nie zostały zupełnie wyrównane przez podwyższenie pokrycia, przypisać to należy tej okoliczności, iż wstawiona w preliminarzu na rok 1885 nadzwyczajna pozycya pokrycia „Zwrot zaliczki ze strony urzędu pocztowych kas oszczędności“ w sumie 177.160 złr, nie znachodzi się już w obecnym preliminarzu.

Podwyższenie wydatku na rzecz urzędu pocztowych kas oszczędności w sumie 156.900 złr. tłómaczy się również tem, iż interesa tego urzędu znacznie się rozwinęły, przez podniesienie się jednakże dochodów pomienionego urzędu, dochód przewyższa znacznie rozchód, bo o 600.000 złr.

W potrzebach nakoniec kolei żelaznych, znajdujących się pod administracyą generalnej dyrekcyi kolei państwowych wynika wyższy wydatek w sumie 3,044.000 zł, któremu przeciwstawić można wyższy dochód tylko w sumie 1,920.330 zł., tak, że wynikający niedobór wynosi 1,123.670 zł.

Przyczyną tego niepomyślnego wyniku jest okoliczność, że na jednej części przybyłych w ostatnich latach linij, potrzebne są inwestycye dla położenia torów znacznej objętości i na liczne budowle naziemne, skutkiem których nadzwyczajny budżet w porównaniu z potrzebami tegoż rodzaju w roku 1885, przedstawia się o 784.680 zł. wyżej.

Porównawszy preliminarz ministerstwa rolnictwa na rok 1886 i 1885 r. okaże się potrzeba ministerstwa rolnictwa wyższą o kwotę 53 401 zł., niż w preliminarzu roku bieżącego.

Wyższa suma wydatku wynika wyłącznie z wyższej potrzeby dla górnictwa w sumie 98 056 zł, która głównie wypływa ze znaczniejszego rozszerzenia przewidzianej na rok 1886 produkcyi, w szczególności przy kopalniach w Przibramie.

Etat administracyi sprawiedliwości wykazuje w przeciwstawieniu do roku 1885 większą potrzebę o 54.173 złr., głównie z tego powodu, ponieważ dla kilku budowli znaczniejsze kwoty są wymagane.

Etat pensyjny został na podstawie przepisów o należytościach i w uwzględnieniu faktycznych wyników obrotu lat ostatnich, oznaczony wyżej o 348.661 złr., niż w roku przeszłym. Tendencya wzrastania, którą udowadnia etat rzeczony od pewnego szeregu lat, objawia się, jak to już poprzednio przy kilku okazyach wyłuszczanem było, w pomyślniejszym wymiarze świeżo przyrastających pensyj w stosunku do gasnących, po części zaś w pochodzących z dawniejszych czasów i na podstawie ówczesnych pensyj wymierzonych emerytur, dalej w przybytku nowych kategoryj uprawnionych do pensyj.

Subwencye dla zakładów komunikacyjnych wykazują większe potrzeby o 612.824 zł., ponieważ przy większej części koleji, posiadających gwarancyę, na podstawie ostatnich faktycznych wyników, musiały być wzięte w przewidywanie niepomyślniejsze rezultaty ruchu. Istotne wyższe wstawienie pozycyj musiało być przedsięwzięte przy następujących kolejach; przy kolei lwowsko-czerniowieckiej w sumie 345.000 zł., przy austryackiej kolei północno-zachodniej w sumie 312.000 zł., przy kolei węgiersko-galicyjskiej w sumie 271.500 zł., a nakoniec przy kolei Arcyksięcia Albrechta w sumie 115 580 zł. Zmniejszenie zaliczki gwarancyjnej mogło być przewidziane dla południowo i północno-niemieckiej kolei łączącej, to też wstawiono o 169.000 zł. mniej, niż w roku przeszłym; oprócz tego odpadła gwarancyjna zaliczka dla morawsko-szląskiej kolei północnej, skutkiem zmienionych stosunków prawnych tej kolei.

W etacie długu państwowego okazują się jako świeżo przyrosłe pozycye, procenta i kwoty zwrotne kolejowych obligacyj długu państwa i obligacyj pierwszeństwa kolei Pilzneńsko Prizeńskiej, które to potrzeby jednak nie stwarzają żadnej podwyżki budżetu państwowego, ponieważ odnośne wypłaty były już w przeszłym roku w preliminarzu Ministerstwa handlu wstawione, i nastąpiło tylko przeniesienie tychże na tę część prelininarza, do której ze względu na zmienioną prawną podstawę wypłaty należą. Jeżeli się celem porównania z budżetem za rok 1885 pominie zaznaczoną pozycyę wydatku w ogólnej kwocie 799.652 złr., to potrzeba długu państwowego przedstawi się o 782 766 złr. wyższą, niż w rzeczonym preliminarzu.

Większa potrzeba wynika głównie przy procentach długu reprezentowanych w Radzie Państwa królestw i krajów, przy których przyrost z powodu dozwolonej ustawą skarbową z dnia 26 marca b. r. emisyi renty papierowej w sumie 404.040 złr. został wciągnięty, a dalej ubytek monetarny wskutek przyjęcia wyższego ażio od złota o kwotę 409.020 złr. wyżej wstawiono, tak że przy odnośnej rubryce okazuje się większy wydatek o 813.060 złr

O wiele wyższą, a mianowicie o kwotę 243.544 zł przedstawia się także potrzeba umorzenia długu ogólnego, przy którym kapitały niektórych kategoryj długu, według planu umorzenia w roku 1886 przyjść mające do zwrotu, a mianowicie przy pożyczce loteryjnej z roku 1860, wynoszą znacznie wyższe cyfry, niż w roku bieżącym. Natomiast wstawione są procenta ogólnego długu państwa, pomimo przyrostu procentów, w niższej od przyzwolonej na rok 1885 do wydania renty umarzającej kwocie, o 274.998 zł., ponieważ procenta udziałowych przekazów hipotecznych w skutek obniżenia stopy procentowej przedstawiają się o 500.000 zł. niżej.

Przechodząc do pokrycia, robi p. minister uwagę: Ogólne pokrycie preliminowane jest w przedłożonym preliminarzu w sumie 506,939 788 złr., przedstawia zatem na rok 1886 sumę o 2,129 075 złr. wyższą w przeciwstawieniu do preliminowanej w r. 1885 sumy pokrycia, która po wykluczeniu wspomnianej już, przemijającej pozycyi funduszu melioracyjnego w kwocie 150 782 zł., przedstawiała cyfrę 504,810.713 zł.

P. Minister podnosi względnie nieznaczne wyższe i niższe pozycye wstawione w pokryciu dla ministerstw spraw wewnętrznych, wyznań i oświecenia i ministerstwa obrony krajowej i przechodzi do pokrycia potrzeb ministerstwa skarbu. Wynikła tu istotna zmiana przy dochodzie podatku konsumcyjnego, który przedstawia się w niższej sumie o 6,014.000 zł., ponieważ pomyślne wyniki, których przy większej części odnośnych przedmiotów podatkowych, mianowicie przy opodatkowaniu piwa i oleju skalnego, spodziewać się można, o wiele przewyższa ubytek podatku od cukru, który musiał być przyjęty w kwocie 6,798.000 zł.

W sprawie zmniejszenia się podatku od cukru, podnosi p. Minister, iż ubytek rzeczony odnosi się tylko do dochodu brutto, a natomiast gwarantowany dochód czysty bynajmniej tem nie będzie dotknięty.

Znaczny niedobór został oprócz tego przewidziany jeszcze tylko przy taksach i opłatach od interesów prawnych, który też na podstawie ostatniego faktycznego wyniku preliminowany został niżej o kwotę 350.000 zł. niż w roku przeszłym.

W pozycyach pokrycia, zestawionych w rozdziale „Ogólne“ zawiadowstwo kasowe, znaczne zmiany wykazują „rozmaite wpływy“, oraz „zwrotne żądania czynne państwa“, co łatwo zrozumieć wobec czysto przypadkowej natury tych dochodów. Pierwsze okazują się o 296.048 zł. niżej, ostatnie o 175.244 zł. wyżej zapreliminowanemi. Dochody w taksach wojskowych mogły być przyjęte w kwocie o 100.000 wyższej, a oprócz tego przybyła jedna nowa pozycya pokrycia: dochód z wypuszczenia nowo wybić się mającej miedzianej monety zdawkowej, w kwocie 400.000 zł., o której to pozycyi już była mowa — tak, że całkowite pokrycie ogólnego zawiadowstwa kasowego wypada znacznie korzystniej, niż w roku poprzednim.

Podatki bezpośrednie wstawione zostały w kwocie o 2,109.000 złr. wyższej, ponieważ faktyczne wyniki lat ostatnich umożliwiają wyższe preliminowanie wszystkich, tym rozdziałem objętych rodzajów podatku. Najznaczniejsze są podwyższenia przy podatku gruntowym: 700.000 złr., przy podatku domowo-czynszowym: 564.000 złr., przy podatku zarobkowym: 260.000 złr., a przy podatku dochodowym: 470.000 złr. Co do podatku gruntowego specyalnie p. Minister robi uwagę, że na podstawie dotychczasowych wyników suma podatku tego na rok 1886 mogła być preliminowaną na 34,668.009 złr., a więc w porównaniu z preliminarzem roku 1885 o 1,018.009 złr. wyżej.

Jeżeli mianowicie do już przypisanej na rok 1885 sumy podatku gruntowego doliczona zostanie, na podstawie ustawy z d. 7 czerwca 1881 przypisać się mająca w roku 1886 czwarta dziesiąta resztującego podwyższenia podatkowego, to przypis przypadający na rok 1886 podniesie się na 35,307.383 złr. Na zwykłe odpisy z powodu klęsk elementarnych i t. p. przypadnie 639.374 złr, zaczem pozostanie kwota ogólna 34,668.009 złr., na której wpłynięcie w zwykłych warunkach możnaby liczyć; jednakże przypuszczając niekorzystną zmianę warunków, potrącono od niej jeszcze 317.900 złr. na pokrycie ubytków podatkowych skutkiem większych jakich klęsk elementarnych tak, że ostatecznie otrzymujemy preliminowaną na rok 1886 sumę w wysokości 34,350.109 złr., albo okrągło 34,350 000 złr.

Podwyższenie przy cle w kwocie 426.965 złr., wynika, mimo przewidzianego przy cle wchodowem ubytku 500.000 złr, z przyjęcia ażia przy uiścić się mających opłatach w srebrze, w wysokości 23%, zamiast jak w roku bieżącym, 20%.

Dochody z soli preliminowane są wyżej o 169.500 złr., z monopolu tytoniowego o 1,258,000 złr., niż w roku poprzednim; polegano tu na doświadczeniach ostatnich okresów gospodarki oraz na obecnych stosunkach zbytu.

Również na podstawie wyników zeszłorocznej gospodarki finansowej przyjęto dochód ze stempla w kwocie o 200.000 złr. wyższej.

Przez podwyższenie powyższe, jak nie mniej szereg innych jeszcze, pomniejszych, ubytek w ogólnem pokryciu ministerstwa skarbu, powodowany zmiejszeniem się dochodu z podatku od cukru, redukuje się do sumy 1,519.368.

Pokrycie ministerstwa handlu okazuje się o 3.207.597 złr. wyższem niż w roku poprzednim, co się opiera na wspommnionych już zwiększonych dochodach z poczt i telegrafów, z pocztowych kas oszczędności i ruchu kolejowego.

Wstawiona w preliminarz na rok 1885 pozycya pokrycia „udział *netto* w czystych dochodach z linii kolejowej Pilzno Klatowa-Eisenstein“, odpadła; natomiast na podstawie § 6 ustawą z dnia 6go września 1885 dz. u. p. nr. 122 przyjętej ugody z koleją Północną Cesarza Ferdynanda, przybyła nowa pozycya: odszkodowanie ze strony kolei Północnej Cesarza Ferdynanda za zrzeczenie się przez państwo prawa kaduka co do przestrzeni kolejowych Floridsdorf-Jedle-

---

stanowi kulminacyjny moment sztuki. Ale to nie wystarcza, aby odkupić potworności odtworzone w sztuce. Tylko ciągłem patrzeniem się na społeczeństwo petersburskie i to niestety polskie, które w dziwny sposób, z wyjątkami oczywiście, jest głęboko tam zepsute, oraz przejęciem się paradoksami Dumasa, wytłómaczyć sobie można, psychologiczne zjawisko, jakiem są utwory sceniczne hr. Rzewuskiego. Są to potrawy petersburskie na dumasowskim sosie. Ale że nietylko ekscentrycznością swoją, ale także wartością artystyczną, budzą zajęcie — to nie ulega wątpliwości.

Kraków stał się niezaprzeczenie ogniskiem naukowem a zwłaszcza pedagogicznem. To też ożywiać się poczyna istotnie dopiero z otwarciem wykładów uniwersyteckich. Rozpoczną się one jutro a już od tygodnia profesorowie zjeżdżają się z różnych stron świata, gdzie przepędzali wakacye.

Uroczyste a historyczne i nieco średniowieczne nabożeństwo u św. Anny, odprawiane co roku przed otwarciem uniwersytetu, odbyło się już w przeszłym tygodniu. Mowa rektorska wypowiedziana będzie przez rektora Łepkowskiego dopiero w grudniu przy imatrykulacyi uczniów. Uniwersytet Jagielloński jest niewątpliwie obecnie najbardziej znaczącą instytucyą Krakowa; wiedza, nauki specyalne, znawstwo w rzeczach sztuki, są tu świetnie reprezentowane, a procz tego uniwersytet dodaje sił żywotnych życiu publicznemu. To też w ciągu tych listów znaczne poświęcimy mu miejsce.

O.

see, Gänserndorf-Marchegg i Bogumin" w kwocie 1,314.732.

Wyniki kasowe z podatków bezpośrednich i pośrednich opłat w pierwszych ośmiu miesiącach bieżącego roku, pominąwszy zmniejszenie się podatku od cukru i dochodów z cła, które to ostatnie wpływać mają do wspólnej kasy państwowej, w porównaniu z tym samym okresem roku 1884, okazują się o 3, 688 362 złr. pomyślniejszemi. Z tego 1,220.706 złr. przypada na podatki bezpośrednie, a wszystkie rodzaje podatku partycypują w tej zwyżce.

Z podatków pośrednich wykazują rzeczywiste dochody: Podatek konsumcyjny 1,581.452 zr, sprzedaż tytoniu 679 878 złr. i sprzedaż stempli 343 211 złr., a natomiast nadwyżka w dochodzie przy sprzedaży soli w kwocie 585 337 złr. nie może być przyjętą w r. 1885, w całej pełni jako dochód wyższy, albowiem kwota, około 98.000 złr., wliczana w nadwyżkę, wpłynęła na poczet poprzedniego roku, a różnica w kwocie 420.000 złr. ma swoją podstawę w przyspieszonem pobraniu kwot za sól dostarczoną generalnej dyrekcyi austryackich państwowych dróg żelaznych. Tylko kwota 67.000 złr, powstała przez znaczniejszy odbyt soli kuchannej po zwykłych cenach.

Mniejsze wydatki przy fabrykacyi tytoniu, w kwocie 1,985.978 złr., nie mogą być uważane za oszczędność, albowiem wydatki na zakupno zagranicznychliści tytoniowych, następują co roku nie w jednym i tym samym czasie, a więc można przypuścić, że powyższa kwota zaoszczędzona, zniknie w najbliższych miesiącach.

Znacznie niekorzystne rezultaty wykazują: należytości od interesów prawnych i taksy, w kwocie 1,363.085 złr. tudzież dochody z loteryi, mniejsze o kwotę 1,313.023 złr.

Z tego, co powiedziałem, wypływa, że w podatkach pośrednich i niektórych opłatach — z wypuszczeniem mniejszych wydatków przy fabrykacyi tytoniu — osiągnięto rzeczywisty wyższy dochód w kwocie $3^{8}/_{10}$ miliona złr., który to dochód jednak, przez równoczesny ubytek w dochodach w niektórych innych gałęziach dochodowych, redukuje się do kwoty 1 miliona.

Jeżeli tedy — powiada dalej J. E. p. Minister — w celu uzyskania obrazu rzeczywistego finansowego położenia państwa, i w celu skonstatowania rezultatów prawidłowej gospodarki finansowej państwa, zastosujemy taką samą metodę, jaką zastosowała komisya budżetowa Izby deputowanych, według swojego sprawozdania z 20 lutego r b. przy obradach nad preliminarzem r. b. — naówczas osiągniemy następujące rezultaty: Rzeczona komisya, z pierwotnie oznaczonego niedoboru w kwocie 15,070.662 złr., (który atoli w skutek dodatkowych kredytów sprostować należy na kwotę 15,273.277 złr.) potrąciła następujące kwoty: 1. Koszta budowy dróg żelaznych (wraz z udziałem państwa co do dostarczenia kapitałów dla prywatnych dróg żelaznych i zbudowania zakładu przewozowego) 13,005.000 złr. 2. Znaczniejsze budowle kolejowe w Galicyi 370.000 złr. 3. Budowle monumentalne 1,005.000 złr. — razem 14.380.000 złr, skutkiem czego niedobór bieżącej gospodarki państwowej obliczono na 893.277 złr.

Gdy atoli należało jeszcze wziąć wrachubę niektóre nadzwyczajne pozycye dochodowe a mianowicie: a) dochody z dodatków kra jowych i budowli dróg żelaznych, w kwocie 273.000 złr.; b) i udział państwa w czystych dochodach kolei Pilzno-Klatowa-Eisenstein, w kwocie 907.828 złr., przeto podwyższył się rzeczony niedobór do kwoty 2,074.105 złr. Jeżeli tedy w ten sam sposób zestawimy preliminowany bilans prawidłowej gospodarki w r. 1886 i wyłączymy także z niego wszelkie pozycye tyczące się wielkich inwestycyj albo też cechy wyjątkowej, naówczas musimy wyeliminować następujące kwoty: 1) Budowle kolejowe 7,392.787 złr. 2) Założenie torów między Grybowem a Nowym Sączem (inwestycya, która z uwagi na znaczne koszta należy do kategoryj wielkich budowli kolejowych) 700.000 złr; 3) nareszcie koszta budowli monumentalnych, w kwocie 400.823 złr.; razem 8,493 610 złr. Ale z tej sumy należy odliczyć dwie nadzwyczajne pozycye pokrycia, a to: a) dadatki krajowe na budowę dróg żelaznych, w kwocie 275.000 złr., b) i prestacya kolei północnej cesarza Ferdynanda za odroczenie prawa kaduka co do niektórych linij, w kwocie złr. 1,314.722

Kwota tedy, którą eliminować należy, w celu oznaczenia niedoboru administracyjnego, wynosi 6,903.878 zł.

Ogólny niedobór — jak już wyżej wspomniałem — wynosi 6,642.922 zł., wypływa więc z tego, że w granicach zwyczajnej gospodarki w r. 1886, nie ma w ogóle żadnego niedoboru, lecz jest nadwyżka w dochodach, w kwocie 260.956 zł.

Ten rezultat wypadłby jeszcze korzystniej, gdybyśmy przy obliczeniu wziąwszy wzgląd na dalszą nadzwyczajną pozycyę wydatków, t. j. na roczny dodatek do funduszu melioracyjnego w kwocie 500.000 zł., na który to dodatek, komisya budżetowa we wspomnianem sprawozdaniu swojem wskazała jako na pozycyę, którą ewentualnie należałoby wypuścić z kombinacyi, a która to pozycya z dwojakiego punktu widzenia nadawałaby się do wyeliminowania, a mianowicie: po pierwsze dlatego, iż jest to rzeczywiście niezwyczajny, pewnym okresem czasu ograniczony wydatek państwowy, a powtóre dlatego, iż tylko w części stanowi zmniejszenie majątku państwowego, gdyż znaczna część funduszu, przeznaczona do udzielenia pożyczek, wpływa napowrót do niego i znowu może być użytą na cele, dla których ten fundusz powstał. Z drugiej strony nie można pominąć milczeniem, że w ogólnym preliminarzu, określonym cyfrowo na wstępie, wstawiono tymczasowe potrzeby wspólnego budżetu według cyfry, przyzwolonej na r. 1885 i że cyfry te zmienią się dopiero później, gdy wspólne delegacye wstawią kwoty potrzeb przez nie uchwalonych.

Co się tyczy projektu ustawy finansowej, to jest on, z wyjątkiem zmienionych cyfr i dat, zredagowany w taki sam sposób, w jaki były zredagowane ustawy finansowe w latach poprzednich.

Pokrycie niedoboru, który, jak wspomniano na wstępie, według przedłożonego preliminarza wynosi 6,642.922 zł. ma, w myśl art. VIII projektu ustawy finansowej nastąpić z zasobów kasowych, przyczem nie jest wykluczoną możliwość, że w skutek dopłat kolei północnej Cesarza Ferdynanda, uiścić się mających w ciągu roku 1885 w myśl układu, nie potrzeba będzie w r. 1886 przedsiębrać żadnej operacyi kredytowej.

SPRAWY MONARCHII

(Zjazd biskupów przedlitawskich w Wiedniu. Z sejmu kroackiego.)

Dzienniki wiedeńskie donoszą, iż biskupi przedlitawscy zebrani w Wiedniu, wnieśli do p. Ministra wyznań przedstawienie, iż niemożliwą jest rzeczą, aby fasye żądane od duchowieństwa, były złożone w przepisanym terminie i wyjednali przedłużenie do 30 listopada b. r.

Jak zapewniają dzienniki, obecny zjazd biskupów przedlitawskich w Wiedniu, jest tylko zebraniem się komitetu wykonawczego, złożonego na ostatniej konferencyi episkopatu. Komitet ten ma się zbierać dla obradowania nad położeniem kleru w regularnych odstępach czasu.

Sejm kroacki w imiennem głosowaniu zgodził się 69 przeciw 53 głosom, na pośredniczący wniosek Vukotinowicza, który przyjmuje do potwierdzającej wiadomości postępowanie bana w sprawie aktów archiwalnych, lecz równocześnie zastrzega wszelkie pretensye prawne Kroacyi do tych aktów. W imiennem głosowaniu zezwolił sejm 62 przeciw 24 głosom na wydanie sądom deputowanych, dr. Starcewica i Grzanica, poczem odroczył się na dwa tygodnie.

Z Serbii.

Z Belgradu piszą do berlińskiej *Nordd. Allg. Ztg.*: Kwestyą, którą obecnie zajmują się wszystkie koła serbskie jest sprawa kompensaty na wypadek przyjścia do skutku unii bułgarskiej. Kwestya ta jest głównym motorem wszystkich dokonanych już i projektowanych działań. Mówią tutaj o rozmaitych kompensatach, jakich Serbia zdecydowaną jest domagać się, gdyby połączenie wschodniej Rumelii, z Bułgaryą stało się faktem. Najchętniej powitanoby tutaj podział Turcyi europejskiej, albowiem wówczas tylko możnaby mieć nadzieję utrwalenia stosunków i dłuższego okresu pokojowego. Przedewszystkiem chcianoby nabyć stare Serbię i część północnej Macedonii, gdyż te terytorya zamieszkane są przeważnie przez te plemiona słowiańskie, które bliższe są Serbii niż Bułgaryi. Życzą sobie dalej nabycia starej Serbii i z tego także powodu, iż w takim razie prędzej i łatwiej mogłaby być dokonaną tak ważna dla Serbii komunikacya kolejowa w kierunku Saloniki. Wiadomość, iż w razie gdyby W. Porta w jakiejbądź formie zgodziła się na administracyjne połączenie Wschodniej Rumelii i Bułgaryi, kompensata na rzecz Serbii zostałaby, że tak powiemy, wykrojoną z ciała zjednoczonej Bułgaryi, a to przez przyłączenie do Królestwa serbskiego okręgów Widdin, Tru, Breznik i Kustendil, niezadowoliła tutaj nikogo. Przez to Serbia zostałaby powiększoną o 200.000 ludności, wzrost Bułgaryi jednakże wynosiłby przeszło 800.000 mieszkańców. Zdaniem kół tutejszych, wśród takich stosunków niemogłoby być wcale mowy ani o militarnej równowadze, ani o zabezpieczeniu budowy kolei żelaznej do Konstantynopola. W sferach decydujących przeważa przekonanie, iż kompensata musi być taką, aby z jednej strony zostały należycie zabezpieczone interesa Serbii, z drugiej zaś uzyskanem odszkodowanie za ogromne koszta, spowodowane uzbrojeniami, do których Królestwo widziało się zniewolonem skutkiem panbułgarskich agitacyj. A ponieważ tak myślą na seryo przeto należy uważać położenie w każdym razie jako groźne.

Doniesienia z Niszu stwierdzają, że wymarsz wojsk serbskich skoncentrowanych w obozie pod Niszem rozpoczął się już w kierunku Pirotu i Wranii. Kilka pułków wraz z przynależną artyleryą odeszło już dnia 12 b. m. Inne pułki są już w pogotowiu do wymarszu. Obóz pod Zajczarem został obwarowany.

Według depeszy belgradzkiej pomiędzy p. Garaszaninem a greckim posłem Nassosem odbyła się żywa wymiana depesz. Wnoszą z tego, że Serbia i Grecya porozumiewają się co do wspólnego postępowania w kwestyi wschodnio rumelijskiej. Obiega nawet pogłoska, iż dotyczący układ został już podpisany przez serbskiego posła w Atenach.

Sprawy rossyjskie.

Z Petersburga donoszą iż dotychczasowy ambasador angielski, sir E. Thornton, wraz z rodziną odjechał na swoje stanowisko do Konstantynopola. Znaczna część ciała dyplomatycznego, członkowie arystokracyi, tudzież pp. Wlangali i Jomini z ministerstwa spraw zagranicznych, odprowadzili p. Thorntona na dworzec kolejowy.

Rossyjskie ministerstwo marynarki wnosi do Rady państwa projekt zamknięcia portu w Nikołajewie a otwarcia w Sebastopolu. Projekt był roztrząsany w ministerstwie w obecności prezydenta miasta Sebastopola, tudzież przedstawicieli towarzystwa żeglugi i handlu. Obecnie pracują około budowy pancerników dla Bałtyku i morza Czarnego. Ma być pięć tych pancerników: „Admirał Nachimow", „Czesma", „Imperator Aleksander II", oraz „Imperatorowa Katarzyna II", tudzież „Synope".

Ministerstwo spraw wewnętrznych w Petersburgu przeznaczyło na rok przyszły 150.000 rs. na urządzenie cerkwi w Królestwie Polskiem i 70.000 rs. na wzniesienie budynków plebańskich na Litwie i Rusi.

Omawiając świeże rozporządzenie, dotyczące używania języka rossyjskiego w korespondencyi władz i urzędów w prowincyach nadbałtyckich, *Nowoje wremia* czyni uwagę, że najważniejszem w nowym ukazie jest to, iż zrównał on w prawach język niemiecki z językami estońskim i łotyskim. „Nie podoba się to pewno Niemcom — mówi dalej dziennik — ale dla masy ludności gubernij nadbałtyckich będzie dotykalnym dowodem, że jest ona poddaną cesarza rossyjskiego, nie zaś baronów nadbałtyckich". Pozostaną tam wprawdzie jeszcze przestarzałe instytucye policyjna i sądowa, ale reforma ich, jak powiada *Nowoje Wremia*, jest rzeczą oddawna postanowioną, a wobec nowego ukazu staje się konieczną. „Z chwilą wprowadzenia tych reform, odrębność administracyjna tego kraju zniknie i wówczas niepotrzebnemi staną się te ustępstwa, jakie z praw języka państwowego w pewnej mierze utrzymał jeszcze obecny ukaz".

KRONIKA

— **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Staje, w powiecie rawskim, na budowę kościoła filialnego, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Z pobytu JE. p. Namiestnika w Krakowie.** Czytamy w *Czasie* ze środy: JE. p. Namiestnik składał wczoraj liczne wizyty; obiadował w gronie przyjaciół u delegata hr Badeniego. Przedtem odbyła się wiadoma o godzinie 3 komisya w sprawie „Schroniska ks. Lubomirskiego". O ile nam wiadomo, najliczniejsze głosy przemawiały za wyborem gruntów wsi Olsza, położonych najbliżej miasta, na miejsce dla „Schroniska", które prawdopodobnie przybierze także kierunek ogrodniczo-gospodarski. JE. p. Namiestnik zwidzi dziś niektóre gmachy publiczne, a pospiesznym pociągiem wieczornym uda się wraz z delegatem hr. Badenim do Tyczyna, do hr. Ludwika Wodzickiego, gdzie obchodzone będą jutro imieniny pani domu, hr. Jadwigi Wodzickiej.

— **Hr. Stanisław Tarnowski**, sekretarz generalny Akademii umiejętności, powrócił z Ukrainy do Krakowa i wczoraj udać się miał do Wiednia, aby zasiąść w Izbie panów, do której świeżo został powołany.

(*m*) **Inauguracya** nowego roku szkolnego w tutejszej szkole politechnicznej odbyła się dzisiaj przed południem. Po nabożeństwie w kościele św. Maryi Magdaleny, które odprawił ks. kanonik Szeligowski, zebrało się liczne grono nauczycielskie wraz z słuchaczami w wspaniałej auli, gdzie prorektor, dr. Niedźwiedzki Julian, dał obszerniejszy pogląd na działalność naukową w roku szkolnym 1884/85. Szkoła liczyła w drugiem półroczu r. z. ogółem 158 słuchaczów, z których 75 uczęszczało na wydział inżynieryi, 14 na wydział budownictwa, 33 na wydział budowy machin, a 36 na wydział chemii technicznej. Co do narodowości było: 151 Polaków, 5 Rusinów, 1 Niemiec i 1 Włoch. — 28 słuchaczów pobierało stypendya w łącznej kwocie 5.065 zł. 119 słuchaczów pochodziło z Galicyi, 2 z Bukowiny, 2 z Węgier, 1 z Włoch a 34 z Rossyi. Następnie przemówił t. r. rektor dr. Władysław Zajączkowski, wykazując powody, dla których młodzież u nas niezbyt licznie garnie się do zawodu technicznego. Najgłówniejszym z tych powodów zdaje się być nie dość jasne w naszem społeczeństwie pojmowanie istoty studyów technicznych, ich doniosłości i rozciągłości, tudzież nieznajomość stanowiska, ustroju i zadań naszej szkoły politechnicznej. Dalszym powodem jest zaniedbany stan krajowych szkół realnych i trudność, jaką spotyka młodzież gimnazyalna, chcąca poświęcić się studyom technicznym, a w końcu odstręcza naszą młodzież od studyów technicznych ta okoliczność, że studya te są nierównie trudniejsze i kosztowniejsze, niż inne studya.

— **Program obchodu jubileuszowego**, z powodu 50-letniej działalności naukowej F. H. Duchińskiego, zasłużonego historyka, który się odbędzie w piątek, 23 b. m., o godzinie 7 wieczorem w wielkiej sali ratuszowej, jest następujący: 1) Zagajenie, p. Jan Dobrzański. 2) Odczyt, p. Stefan Buszczyński. 3) Na cześć Jubilata (deklamacya) p. Platon Kostecki. 4) Kantata utworu p. Niewiadomskiego, wykona chór „Lutni". Wstęp tylko za imiennemi zaproszeniami.

— **Muzeum książąt Czartoryskich.** Wniosek sekcyi prawniczej krakowskiej Rady miejskiej w sprawie muzeum tego brzmi następnie: 1. Chcąc ułatwić ks. Władysławowi Czartoryskiemu założenie zamierzonej ordynacyi familijnej i ustalenie bytu muzeum książąt Czartoryskich w Krakowie, zezwala się zgodnie z życzeniem ks. Władysława Czartoryskiego, ażeby ograniczenie własności, ustąpionej przez gminę m. Krakowa realności pod l. 316 dz. I w Krakowie, a względnie uprawnienie gminy m. Krakowa na karcie własności na rzecz gminy m. Krakowa, zapisane z hipoteki pomienionej realności, w szczególności z karty własności w całości było wykreślone, atoli natenczas tylko, jeżeli ustawa ordynacyi familijnej książąt Czartoryskich moc prawa uzyska i takowa artykuły III i IV osnowy i część integralną odnośnej deklaracyi stanowiącej będzie zawierała, z tem atoli przez gminę m. Krakowa uczynionem zastrzeżeniem, że wykreślenie wymienionego powyżej uprawnienia jej do realności pod l. 316 dz. I w Krakowie z karty własności uskutecznionem być może tylko równocześnie z intabulacyą czyli zapisaniem fideikomisowej własności onej na rzecz ordynacyi familijnej książąt Czartoryskich. 2. Do zeznania deklaracyi powyższej treści upoważnia się prezydenta miasta i radców miejskich pp. Henryka Kieszkowskiego i dr. Władysława Lisowskiego.

— **Wydział towarzystwa prawniczego** lwowskiego zaprasza wszystkich pp. członków na zebranie towarzyskie, które się odbędzie w sobotę, dnia 17 b. m. o godzinie $7^{1}/_{2}$ wieczór, w sali *Frohsinn*.

— **Na pogorzelców w Horodence** wpłynęły następujące dalsze datki: do c. k. starostwa w Bohorodczanach 2 zł. 65 ct.; do starostwa w Gorlicach 9 zł. 22 ct.; do starostwa w Nadwórnie 2 zł.; do starostwa w Nisku 62 zł. 62 ct.; do starostwa w Przemyślanach 7 zł. 30 ct.; do starostwa w Skałacie 85 zł. 37 ct. i 35 metrów płótna. Wszystkie powyższe kwoty, oraz datek w płótnie, odesłane zostały na ręce c. k. starosty w Horodence.

— **Co do osoby samobójcy**, który zamieszkiwał od 15 z. m. w tutejszym hotelu George pod przybranem nazwiskiem Emil *Ritter v. Krall*, sprawdziła policya, iż nazywał się on Emil *von* Patzelt i był synem c. k. radcy dworu przy najwyższym trybunale w Wiedniu, p. Patzelta. Nieszczęśliwy przebywał tu w celu przyspieszenia pertraktacyi spadkowej po ś. p. baronie Petrino, obywatelu ziemskim w Waszkowcach na Bukowinie, mając również legat do podniesienia. Ze znalezionych potarganych papierów okazało się po zestawieniu tychże, że postanowił on już dnia 17 z. m. wykonać swój zamiar rozpaczliwy, a to na wałach Hetmańskich, nie chcąc gospodarzowi wspomnionego hotelu wyrządzić tym wypadkiem nieprzyjemności. W piśmie tem oznajmił zarazem, że sprzykrzył sobie życie i to jedynie do samobójstwa go powoduje, oraz, że nazwisko Kralla przybrał tylko, i że nie ma familii własnej.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono pod l. 24 przy ulicy Ossolińskich zimowy płaszcz oficerski z zielonemi wypustkami, wartości 60 zł., przepaskę polową nową, dwa wojskowe prześcieradła, parę butów i parę bucików z zerwanemi przy obcasach; czarną szkatułkę z przyrządami do pisania, pieczątkę mosiężną znaczoną J. K. z białą kościaną rączką; łyżkę, nóż i widelec cynowy; złoty pierścień

z 15 rautami, wartości 80 zł. — Zgubiono pakiet z nowym jedwabnym żółtym kaftanikiem, roboty drucikowej, wartości 12 zł. 50 ct. — Znaleziono kartkę zakładu zastawniczego i kredytowego l. 19.645 na zegarek zastawiony. — Zakwestyonowano prawie nowe czarne gładkie rękawiczki, skradzione komuś wczoraj w cerkwi św. Jerzego.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Londynie znany szachista Horwitz, w 78 roku życia; w Rostocku autor głośnego i wielce pożytecznego dzieła o fotografii, Ludwik Gustaw Kleffel.

† **Kardynał M' Closkey.** Podmorski telegraf donosi, że kościelna prowincya nowojorska, licząca około 2 milionów katolików, ciężką w tych dniach poniosła stratę przez śmierć JE. kardynała Mac-Closkeya, arcybiskupa nowojorskiego. John Mac Closkey urodził się w Brooklynie dnia 20 marca 1810. Do godności kardynała wyniósł go Pius IX na posiedzeniu konsystorza dnia 15 marca 1875 z tytułem kościoła Santa Maria sopra Minerva. Zmarły był członkiem kongregacyi koncyliów, indeksu i obrządków. Nader obfite i wielkie są zasługi, które zmarły kardynał położył około dyecezyi i kościoła katolickiego w Ameryce północnej.

— **Smutny wypadek** zdarzył się w tych dniach w katedrze w Metzu. Gdy się rozpoczynała wielka msza, ksiądz biskup Dupont des Loges wchodził na tron biskupi, a pośliznąwszy się na stopniu, upadł na wznak. Natychmiast przyskoczyło kilku duchownych, którzy go posadzili na krześle biskupiem. Po kwadransie sędziwy prałat wsiadł do powozu i pojechał do swego pałacu. Na szczęście dostojny pasterz nie poniósł żadnego szwanku na zdrowiu.

— **Rozbójnictwo.** Wzdłuż kolei żelaznych i dróg szosowych na Kaukazie rozwielmożniły się bandy łupiezców, ściągających haracz z podróżnych. Szczególniej wsławił się obecnie niejaki Kerim, przebywający w okolicach Tyflisu. Dróżnicy kolei żelaznej Zakaukazkiej stanowczo nie chcą rewidować w nocy toru kolei od Tyflisu do Akstafu, z obawy tych rabusiów.

— **Nowy instrument.** Sprawozdawca dziennika *Żiźń* miał niedawno sposobność słyszenia oryginalnego muzykanta; jest nim niejaki Pilnicki, rodem z gubernii warszawskiej, który przybył niedawno do Moskwy. Rolę instrumentu odgrywa liść kamelii, z którego muzyk wydobywa dźwięki, zupełnie podobne do fletowych i bynajmniej nie ustępujące tym ostatnim ani pod względem siły, ani czystości. Na tym improwizowanym instrumencie p. Pilnicki wykonywa bardzo trudne sztuki.

— **Rozsadzenie skał** podmorskich Hell-gatee pod Nowym Jorkiem, dokonane zostało d. 11 b. m. jak najpomyślniej. Wybuch obserwować można było tylko na wybrzeżu, natomiast wstrząśnienie czuć się dało w całem mieście i w odległości kilku mil w głąb lądu. W chwili wybuchu powierzchnia morza była bardzo wzburzona. Niezmierne masy wody, pomięszanej ze szczątkami skał i drzew, wyrzucone zostały na wysokość 150 do 200 stóp. Szkody nie było nigdzie. Wybrzeże pokryte były niezliczonemi tłumami ciekawych. Dodać tu należy, iż wybuch miał do rozsadzenia 6 milionów sześciennych skały, która zajmowała przestrzeń dziewięciu akrów. Kanał, który powstanie z uprzątnięciem tej skały, będzie miał 1200 stóp szerokości, a woda w nim nie będzie ulegała prądom morskim. Dla pogłębienia go jednak muszą być jeszsze częściowo uprzątnięte dwie inne ławice skalne.

— **Depozyt w niebezpieczeństwie.** Czytamy w *N. Ref.*: W tych dniach zaalarmowany został nagle sąd powiatowy w Podgórzu wiadomością, że w biały dzień kasę depozytową pladrują złodzieje. Raport był dokładny tak, że nic a właściwie mało co pozostawiał do życzenia. Słyszano, jak w skrzyni depozytowej szeleściały papiery, dokumenta i walory, choć skrzynia z zewnątrz nie była naruszoną. Widocznie złodziej podkopał się z pod spodu. Zarządzono obławę, a komisya rządowa przystąpiła do otwarcia podwójnego zamku. I cóż się pokazało? Oto, że w skrzyni plądrowali rzeczywiście mali złodzieje, których specyalnością największą — słonina. Domyśla się zapewne każdy z czytelników, że tymi zbrodniarzami były.... myszy, które dwoma otworami z pod spodu, służącemi do przyśrubowania skrzyni do podłogi, do kasy weszły i zaczęły szukać żeru. Na szczęście pogryzły tylko okładki, obwijające depozyta. Naturalnie, że oddano złoczyńców w ręce sędziego — kota, a utwory w skrzyni zabito kołkami.

— **Ciemnota.** Z Włoszczowy, w Królestwie, odebrała *Gazeta Kielecka* następujące pismo: „W tych dniach wydarzył się w naszej spokojnej Włoszczowie fakt, który całe miasto zaalarmował. Przed kilku tygodniami grabarz cmentarza starozakonnych zauważył, że groby są naruszone i doniósł o tem miejscowemu rabinowi. W trakcie tego, jeden z włoszczowskich żydów, przebywając za interesami w sąsiedniej wiosce Czarncy, dowiedział się z opowiadań, cichaczem krążących między ludem, że jakichś nieboszczyków rznięto w poblizkim lesie. Dano znać o tem wszystkiem do policyi, a dokonana ekshumacya wykazała, że z dwóch trupów jednemu obcięto obie, a drugiemu jedną nogę. Poszlakowani o tę zbrodnię podobno mają być owczarze. Ponieważ zarządzone śledztwo żadnych śladów u podejrzanych nie wykryło, przeto rabin miejscowy na znak żałoby, nakazał pozamykać wszystkie sklepy, aż do czasu wynalezienia kości nóg nieboszczyków. Obecnie wszystkie kramy i sklepy zamknięte, a kilkudziesięciu żydów rozeszło się dla poszukiwań po sąsiednich lasach. Z powodu tego wypadku, oburzenie panuje ogólne tak żydów jak katolików, na sprawców tego szkaradnego czynu“.

Z teatru.

(Denise, komedya w 4 aktach, Aleksandra Dumasa).

W epoce gorączkowych pragnień, rozbudzonych aspiracyj i szału życia dla użycia, w epoce zaciętej walki o byt i używanie, na widok tyla nędzy i hańby, tylu ofiar i łez, rodzi się mimowolnie pragnienie podania dłoni nieszczęsnym. Wśród tych istot, które w walce uległy, istot skalanych błotem a kamienowanych hańbą, ileż to ofiar zdrady, podstępu i nikczemności! Ofiary te wskazać litości ludzkiej, powstrzymać dłoń kamienującą bez wyjątku i miary, powiedzieć społeczeństwu: nie wyrokuj, nie odpychaj, nie potępiaj, bo w twych własnych zasadach, jakieś wytworzyło sobie dla wygody życia, jest źródło tylu upadków i nędzy moralnej — wszak to obowiązek tych, którym daną jest możność przemawiania do tłumów. Obowiązek wielki — zadanie szczytne... Moralność chrześciańska, idąc za głosem Boskiego pierwowzoru swego, nie dopuszcza potępienia, wzywa do uczuć litości, ale karcąc złe samo w sobie, wskazuje zgodnie ze sprawiedliwością, iż upadek moralny wymaga przedewszystkiem odpokutowania, polegającego głównie na wewnętrznem uczuciu **r e z y g n a c y i**. Moralność chrześciańska podaje dłoń upadłym, ale wymaga od nich, by **s a m i**, w poczuciu winy, zrzekli się praw należnych tym, którzy w walce życia odnieśli zwycięztwo. Prawda, że nie każda wina jest jednaką, a nie każde zwycięstwo uprawnia do tryumfu, bo jak tu, tak i tam decydują okoliczności, wpływy, wrażenia, słowem, cały szereg niedostrzeżonych nieraz dla oka ludzkiego wypadków. Są zatem wyjątki — ale wyjątki te nie mogą obalać reguły, domagającej się ekspiacyi, bo w niej i tylko w niej jedynie możliwe podniesienie moralne upadłych. Są wyjątki — ale rzeczą niebezpieczną jest przedstawiać je w aureoli chociażby rzeczywistego heroizmu, i na mocy jednego prawdziwego faktu domagać się amnestyi ogólnej. Takie bowiem generalizowanie rozmija się naprzód z prawdą życia, świadczącą przeciw jednemu tysiącem faktów, w których upadek moralny spowodowany został lekkomyślnością a sprowadził w duszy upadłych cały szereg następstw potwornych, wyniszczających do szczętu wszelkie wyższe poczucie, wszelkie szlachetniejsze instynkta. Że zaś inne pojmowanie rzeczy pociąga za sobą najfatalniejsze następstwa, najlepszym dowodem społeczeństwo francuskie, a raczej paryskie, w którem obok dziwnej i lekkomyślnej wyrozumiałości dla występku, objawia się sprzeczna z nią, barbarzyńsko surowa zasada prawa zemsty, streszczająca się w zbrodniczem haśle: *Tue le — tue la*! Tak dalece bowiem jest prawdą, że zbytek tolerancyi, a tembardziej apoteoza moralnych zboczeń, wywołuje i wywołać musi nieludzką surowość z drugiej strony, jako konieczne następstwo zwichnięcia równowagi w pojęciach i uczuciach.

Z uporczywością godną lepszej sprawy, a olbrzymim talentem walczy od lat wielu genialny autor „Półświatka“ w obronie tezy wręcz przeciwnej zasadzie moralności chrześciańskiej. W jego utworach, kobieta upadła, jest **z a w s z e** ofiarą — nietylko litości, ale uwielbienia godną, ona **z a w s z e** sięgnąć może po zaszczyt matki i żony, dla niej **z a w s z e** winny być dostępne rozkosze rodzinnego życia, bo ona jest — bohaterką, tem godniejszą podziwu, że zapoznaną i odepchniętą przez egoistyczny ogół. W takiem streszczeniu zasada ta staje się dziwaczną, śmieszną prawie — w misternem przedstawieniu scenicznem, dzięki znakomicie obmyślanym i przeprowadzonym sytuacyom, wydaje się nietylko prawdziwą, ale pociągającą dziwnie sympatycznym urokiem. Pomimo jednak całego talentu, wielkiej wprawy scenicznej, znakomitego obmyślenia utworu, zasada jest tak dalece błędną i z prawdą życia niezgodną, że to wszystko niewystarczyłoby jeszcze do jej przeprowadzenia. Dlatego też sytuacye muszą tu być koniecznie wyjątkowe, a nadto jedna z osób wprowadzanych przez Dumasa na scenę, uzupełniać musi sens moralny sytuacyj argumentacyą, w której dopowiada to, czego akcya wyrazić nie zdołała. W „Dyonizie“ takim reprezentantem tendencyi, uosobieniem jej, jest Thouvenin, paradoksalny frazeolog *par excellence*. Thouvenin jest poniekąd biernym świadkiem akcyi, bezpośredniego w niej udziału nie bierze, ale w świetnych przemówieniach swoich domaga się od społeczeństwa doskonałości, a z błędów jego i każdej sposobności w sytuacyi scenicznej zręcznie korzysta, by rehabilitować upadłą Dyonizę i wreszcie dać jej miano — bohaterki....

Dyoniza staje się też rzeczywiście bohaterką. Ale na to potrzeba było w szeregu misternie ułożonych a wyjątkowych sytuacyj przedstawić ją jako ofiarę nikczemnika, który podstępem wyłudził jej miłość, przedstawić tak zręcznie, by widz nie miał czasu i powodu zapytać, w jaki sposób ta Dyoniza, wychowana pod opieką zacnej matki i takiego ojca jak Brissot, niezłomnego w uczuciach szlachetności, mogła dać się uwieść i złudzić prawdziwie naiwnym podstępem takiemu nikczemnikowi jak p. de Thauzette, jakim cudem miłość dla takiego człowieka, nie obniżyła wartości moralnej Dyonizy, która owszem dopiero po upadku, staje się prawdziwą bohaterką, jakiem prawem ta kobieta, skalana miłością nikczemnego człowieka, mogła stanąć na równi — gdzie zaś, wyżej od pani Brissot, zacnej małżonki i matki? Na te wszystkie pytania widz nie szuka nawet odpowiedzi, porwany siłą talentu autora i śledząc z natężoną uwagą rozwoju świetnie przeprowadzonej akcyi.

Dyoniza jest nauczycielką Marty, siostry Andrzeja de Bardannes, który zachwycony wdziękiem, powagą i niepospolitym umysłem biednej nauczycielki, pokochał ją całą duszą i chce ją poślubić. Wie on jednak, że Dyoniza będąc młodziutkiem dziewczęciem, kochała się w p. de Thauzette i chce zbadać, czy ta miłość dla człowieka tak nikczemnego, nie uczyniła jej niegodną prawych związków. W tym celu bada Fernanda, a chcąc dowiedzieć się prawdy, on człowiek uczciwy, popełnia podłość, poświęca bowiem własną siostrę i zezwala na jej związek z nikczemnym Fernandem byle tylko wymódz na nim wyznanie prawdy. P. de Thauzette, pragnący ożenić się z Dyonizą dla jej posagu, oczywiście kłamie — co zresztą w tym wypadku było jego obowiązkiem — i przysięga Andrzejowi, że miłość jego dla Dyonizy, była najzupełniej niewinną. Wówczas Andrzej prosi państwa Brissot o rękę Dyonizy — ale ta, na zapytanie p. de Bardannes, jakkolwiek wyznaje, że go kocha, lecz dowiedziawszy się, iż p. de Thauzette ma poślubić Martę, poświęca się dla niej i aby ją ocalić od związku z niegodziwym Fernandem, wyznaje całą okropną prawdę Andrzejowi.. Prawdę tę słyszy i ojciec Dyonizy, słyszy ją po raz pierwszy i przeklina wyrodną córkę a groźbami doprowadza do tego, iż Fernand prosi o rękę Dyonizy. Zakończenie takie byłoby jednak nadto banalnem. Dramat ma dowieść, że nie ten, który uwiódł, ale ten, który kocha prawdziwie, winien podnieść z upadku nieszczęśliwą ofiarę nikczemnika. Thouvenin całą siłą sofistycznej swej argumentacyi przekonywa o tem Andrzeja, a wreszcie nagła interwencya Marty ostatecznie go skłania. Marta trochę dziwaczne, ale energiczne, pełne uczucia i siły woli dziewczątko, sądząc w naiwności swej, że swą miłością dla niegodziwego Fernanda równie zawiniła jak Dyoniza, wzywa ją, aby z nią razem zamknęła się w klasztorze dla ekspiacyi popełnionej winy. — W chwili jednak, gdy obie wychodzić już mają, z piersi Andrzeja wyrywa się okrzyk, rozstrzygający całą sytuacyę. Dyonizo! woła Andrzej, a ten okrzyk przebaczenia i pocałunek prawej miłości, złożony na jej czole, ściera zeń całą hańbę uścisków Fernanda.. Zgubiona przez miłość nędznika, Dyoniza miłością zacną Andrzeja zrehabilitowaną została. To sens ostateczny dramatu. Kurtyna zapadła a widz pozostał pod wrażeniem znakomicie nakreślonych sytuacyj i charakterów. Działające w dramacie osoby — prócz zbytecznych zupełnie państwa de Pontferrand — często kilku tylko naszkicowane są rysami, ale tak wiernemi, że wszystkie przedstawiają się jako typy, o charakterze ściśle określonym i wybitnym. Przedewszystkiem odznacza się tu Brissot, ojciec Dyonizy. Jest to charakter pomyślany głęboko a oddany z całą znajomością natury ludzkiej. Prawy, szlachetny do głębi duszy, Brissot nie wchodzi nigdy w kompromis z własnem sumieniem; on też jest przedstawicielem owej, według Dumasa przestarzałej teoryi, że upadek moralny kobiety, pociągać musi za sobą niezmazaną hańbę, od której ocalić ją tylko może związek małżeński z tym, który upadku stał się powodem. Przeciwnikiem jego teoryi jest Thouvenin. Zdaniem jego krzywdę, wyrządzoną Dyonizie przez Fernanda, wynagrodzić winien i może jedynie ten, który kocha, to jest Andrzej. Ten oczywiście waha się długo i nie dziw, bo gdy Thouvenin wygłasza teoryę, Andrzej ma ją zastosować w praktyce... nieco przykrzejszej. To wahanie zresztą, bardzo naturalne, rzuca nań pewne znamię chwiejności, która tę postać czyni dość niewyraźną i prawie obojętną widzowi. Ocalićby ją mogło tylko silne zaznaczenie uczucia miłości dla Dyonizy, czego jednak p. Żelazowski w interpretacyi swojej, poprawnej ale chłodnej, nie oddał w całej pełni. Za to p. Brissot miał znakomitego przedstawiciela w p. Zboińskim. Z prostotą właściwą tej postaci, a zarazem z wielką siłą dramatyczną wywiązał się utalentowany artysta z trudnego zadania. Gra jego równa, spokojna, pełna naturalności, a wycieniowana misternie w szczegółach, wywarła ogólne wrażenie. Łącząc się w zupełności z powszechnem uznaniem, mamy tylko jedną do zrobienia uwagę. Artysta, który tak wybornie przejął się rolą, pominął zdaniem naszem — a mówimy to o pierwszem przedstawieniu Dyonizy — jeden ważny moment, który w roli Brissota ma wielką doniosłość. Kiedy Andrzej, oświadcza się o rękę Dyonizy, słowa jego wywierają na jej rodzicach potężne, ale odmienne wrażenie. Ojciec uszczęśliwiony, tchu zrazu z piersi wydobyć nie może i to tylko mąci jego radość, że świat złośliwy mógłby posądzić ubogą rodzinę o chęć wyzyskania bogatego pana de Bardannes. Niemniej pomieszaną jest matka — ale ona wie o upadku Denizy, i dlatego pomięszanie to nie wypływa z radości, lecz z przerażenia, z jakiegoś złowrogiego przeczucia zbliżającej się katastrofy. I wówczas Brissot na twarzy małżonki dostrzega to przerażenie, z oczu tej wiernej towarzyszki życia wyczytuje rzecz przerażającą, okropną i chwyta go za serce nieopisana boleść... Nie mówi ani słowa, ale w tej chwili odgrywa się wielki dramat w zacnej jego duszy — dostrzega on niezmazaną hańbę na czole ukochanego dziecka, widzi sponiewieraną cześć swego imienia. Ta niema scena, niewymownej grozy tragicznej, nie została dość wyraźnie zaznaczoną w grze p. Zboińskiego i dlatego później widz nie łatwo pojmuje, jakim sposobem on — Brissot — ta uosobiona prawość, zniża się aż do popełnienia rażącej niedyskrecyi, aż do podsłuchiwania rozmowy Andrzeja z Denizą... Jest to chwila niezmiernej wagi w całym dramacie i dlatego zwracamy na nią uwagę artysty, który z taką subtelnością umiał odtworzyć całość charakteru Brissota. Jestto niewątpliwie jedna z najlepszych kreacyj p. Zboińskiego. Nieporównaną, znakomitą w całem znaczeniu tego wyrazu była pani Aszpergerowa. Z przejmującem uczuciem i prawdą odegrała ona tę głęboko pomyślaną rolę — była **m a t k ą** w całem tego słowa znaczeniu, która dla ocalenia swego dziecka, dla ułagodzenia ojcowskiego gniewu, nie waha się rzucić cienia na własną nieskalaną cnotę i twierdzi, że ona, ten wzór niewiast czystych, uczyniła by tak samo jak Dyoniza, w podobnych okolicznościach. Brissot temu przeczy i ma słuszność, bo ten typ niewiasty, który nam tak znakomicie przedstawiła pani Aszpergerowa, to ów opromieniony czcią naszą ideał miłości, poświęcenia i wierności, wyryty w duszy na życie całe niezatartem wspomnieniem dzieciństwa i macierzyńskiej pieszczoty.. Pan Lubicz w roli Thouvenina rozwinął w całej pełni wszystkie zalety swego niepospolitego talentu. Wymownie, z ogniem i werwą wypowiadał wszystkie paradoksalne sentencye, a że w nich obok paradoksów jest i wiele prawdy, że je wypowiedzieć umiał, wywoływał rzeczywiste wrażenie. Nie możemy powiedzieć tego o panu Kwiecińskim, który nie był panem swej roli i odwoływać się musiał ciągle do pomocy suflera, i tak już zbyt głośno spełniającego swoją z natury tajemniczą misyę. A Deniza?... Pani Stachowicz, naturalnym wdziękiem a zresztą zawsze poprawną grą swoją, zdobywa publiczność, która nie szczędzi oklasków sympatycznej artystce — czy jednak autor o takiej Dyonizie myślał, jaką widzieliśmy na scenie naszej, pozwalamy sobie wątpić. Były chwile uniesienia, wyborne, niektóre sceny odegrane bez zarzutu, natomiast główne momenta, jak n. p. owa rozmowa stanowcza z Andrzejem, opowiadanie dziejów fatalnej miłości dla Fernanda i męczarni przebytych — przemijały bez wrażenia. Thouvenin nazywa Dyonizę bohaterką, i taką chciał ją mieć autor, a taką nie była pani Stachowicz, ani w wyznaniu swej miłości dla Andrzeja, ani w opisie dramatu swego życia, ani w łzach swoich i rozpaczy. Nie wątpimy jednak, że artystka przy głębszem wystudyowaniu roli znajdzie ton właściwy i odpowie w zupełności zadaniu. Wcale dobrą przedstawicielką oryginalnej Marty była panna Pysznik, szczęśliwie i trafnie chroniąc się od przesady, bardzo do uniknięcia trudnej w przedstawieniu dość dziwacznego charakteru. Rola rafinowanej kokietki, pani de Thauzette, przypadła pani Nowakowskiej... i nie powiodła się całkowicie. Dobre tradycye artystyczne p. Nowakowskiej powinny były jej wskazać, że to rola zupełnie nie dla niej.— Całość pierwszego przedstawienia pozostawiała nieco do życzenia pod względem równości akcyi; to trudno, sufler nigdy nie zdoła zastąpić pamięci, a największa nawet wprawa sceniczna nie potrafi uzupełnić braków w przygotowaniu i wystudyowaniu

roli. Fernand de Thauzette, ten lekkoduch salonowy, jakże ciężkim był i sztywnym, jakże często nie mógł na prędce zastosować intonacyi głosu do wyrazów podszepniętych z budki suflera. A przecież panu Kwiecińskiemu nikt pewno nie odmówi ani rutyny scenicznej, ani niepospolitego talentu i werwy. Akustyczność sali teatralnej sprawia nadto, że sufler, zmuszony funkcyonować zbyt głośno, doskonale słyszany jest we wszystkich zakątkach; każde słowo wymówione przez niego, dochodzi uszów widza przedtem, zanim je wypowie artysta, a czy takie podwójne wydanie dzieła scenicznego, przyczynia się do dobrego wrażenia, na to odpowiedzieć może cała, niezbyt licznie na pierwszem przedstawieniu Denisy zebrana publiczność. Reżyserya była bardzo staranną; przybranie salonu pana de Bardannes nadto może... makartowskie, było niezwykle strojne. Dyoniza, odegrana po raz pierwszy w poniedziałek ubiegły, a powtórzona dnia następnego, doczeka się niewątpliwie licznych przedstawień, jako dzieło wielkiego talentu, zajmujące w szeregu spółczesnych utworów dramatycznych pierwszorzędne miejsce.

* * *

GOSPODARSTWO I HANDEL

Produkcya rolnicza.

Dla dokładnego ocenienia szeregu ważnych kwestyj w dziedzinie ustawodawstwa agraryjnego, zażądało Ministerstwo rolnictwa od władz krajowych porównania teraźniejszych cen najważniejszych płodów ziemnych, oraz teraźniejszych cen robocizny z cenami, które w swoim czasie służyły za podstawę do operatów regulacyi podatku gruntowego. Celem umożliwienia tego porównania wezwane zostały polityczne władze powiatowe, aby odnośne daty jak najspieszniej zbadały, uwidoczniły je w rozesłanych dwóch formularzach za lata 1882, 1883 i 1884, i wypełnione formularze przedłożyły napowrót Namiestnictwu. W rubrykach pierwszego egzemplarza wyszczególnione zostały jako przedmioty porównania te płody ziemne, które we wszystkich krajach koronnych stanowią mniej lub więcej główną gałęź produkcyi rolniczej, mianowicie: pszenica, żyto, jęczmień, owies, kukurudza, ziemniaki, buraki pastewne i cukrowe, wino, chmiel, siano, słoma, twarde i miękkie drzewo opałowe. Rozumie się jednak samo przez się, że jeżeliby w pewnych okolicach produkcya niektórych w formularzu wymienionych płodów wcale nie istniała, lub też była całkiem podrzędnego znaczenia, odnośne rubryki mają pozostać niewypełnione, a natomiast umieszczoną zostanie stosowna wzmianka w rubryce „uwaga". Odwrotnie zaś, gdyby w pewnych okolicach kraju produkcya niektórych w formularzu niewyszczególnionych płodów ziemnych była znaczniejszą, uzupełnione będą tabele przez umieszczenie odnośnych płodów ziemnych.

Powyższe daty mają być dostarczone według okręgów klasyfikacyjnych. Taki podział uznało Ministerstwo rolnictwa za stosowny dla tego, że także przy regulacyi podatku gruntowego trzymano się tego samego proceduru, a teraz chodzi właśnie o porównanie dat w operatach regulacyi podatku gruntowego z odnośnemi datami z lat ostatnich. Przyjęta w formularzu nazwa: okręgi klasyfikacyjne, względnie okręgi szacunkowe, odnosi się do tych wypadków, w których przy regulacyi podatku gruntowego dystrykt klasyfikacyjny był identyczny z okręgiem szacunkowym. Rozumie się zatem samo przez się, że jeżeli przy regulacyi podatku gruntowego pewien powiat był podzielony na dwa lub więcej okręgów klasyfikacyjnych, względnie szacunkowych, przedłożone być mają tabele cen płodów ziemnych, tudzież cen robocizny z osobna dla każdego okręgu szacunkowego. Ponieważ chodzi obecnie jedynie tylko o wykazanie przeciętnych rocznych cen płodów ziemnych i robocizny w dotyczących okręgach klasyfikacyjnych, które w wielu wypadkach z urzędowych zapisków bez dalszych dochodzeń z łatwością zebrane być mogą, a to w głównej części na podstawie certyfikatów cen targowych, zaś uzupełnienie ewentualnych braków, tudzież uzyskanie dat co do cen robocizny w ostatnich latach nastąpić może przez ustne przesłuchanie naczelników gmin podczas roków urzędowych, przeto władze zebrać mają żądane daty w najkrótszej drodze, i ile możności zaniechać pisemnej korespondencyi z pojedynczemi gminami.

(Sprawozdanie o stanie urodzajów i wyniku zbiorów we wschodnich powiatach Galicyi, ułożone z raportów statystycznych Towarzystwa gospodarskiego).

(Przedruk wzbroniony).

Ze wszech stron dochodzą doniesienia o niesłychanej ilości myszy, niszczących zasiewy i w ogóle czyniących nadzwyczajne szkody w polu i w gumnach. Jest to nowa ciężka klęska, pomnażająca szereg innych tegorocznych, dających się we znaki rolnictwu naszemu. Szczególniej uskarżają się na wielkie szkody z tego względu z powiatu żółkiewskiego, z okolicy Rudek, Żórawna, Bursztynna, Halicza, Podhajec i Kozowy. Na oziminach wygryzają ogromne plisze i podjadają korzenie. Są pola, na których z powodu myszy siać wcale nie było można, zwłaszcza na dwuletnich koniczyskach. Fasola, kukurudza, buraki, prawie w połowie zniszczone, zwłaszcza na porzeczach. W stertach ogromne szkody. Tylko wczesne a silne mrozy, mogłyby tamę położyć zniszczeniu ozimin.

Zbiór roślin pastewnych i okopowych, o ile dotąd obliczyć można, wypadł jak następuje:

P o t r a w u zebrano w okolicach nadbużańskich z łąk nadbrzeżnych przeciętnie po 12 cetn. metr., z innych po 7 cetn., w Żółkiewskiem około 8 cetn., w okolicy Jarosławia 15 cetn., koło Radymna 1000 kg., koło Sądowej Wiszni po 10 cetn. wied. W Rudeńskiem zbiór bardzo zły; w niektórych miejscach wcale nie koszono, lecz użyto na pastwisko. Koło Sambora zebrano po 8 cetn. Koło Komarna 4—5, pod Haliczem po 10—15 cetn. wied. W Zbarazkiem po 10 cetn. metr., pod Glinianami 1920 kg. Koło Kniaża 10 cetn. metr. W okolicy Skałata około 2 sążni, w Czortkowskiem po 3 wozy przeciętnie.

K u k u r u d z a dotąd nie zebrana, plon w ogóle średni.

K a r t o f l e na gruntach niskich i bujnych, w znacznej części zgniły. W ogóle plon średni. Najlepiej wydały g l i z o n y. C e b u l k i prawie do szczętu się zepsuły. Innych gatunków zbiór dosyć skąpy. W powiecie cieszanowskim zebrano około 100 cetn. z morga. W okolicach Starego miasta po 60 korcy z morga, koło Nadwórny 450 do 500 kg, pod Kulikowem po 60—70 korcy, koło Jarosławia po 85 cetn. metr. Pod Radymnem po 8000 kg. Koło Sądowej Wiszni 65 korcy. W okolicy Rudek 60—70, pod Chyrowem 5 ziarn, koło Sambora 80 cetn. metr., pod Komarnem 50—60 cetn. metr. Koło Żurawna 80—120 korcy, koło Bursztyna 10 ziarn, pod Haliczem 60—90 korcy, koło Podhajec kartofle dotknięte suchą zgnilizną. S z a m p i o n ó w zebrano po 90, B a w a r s k i c h po 130 korcy z morga. W Zbarazkiem c e b u l k i zgniły po większej części, g l i z o n y dały około 7 ziarn. Koło Chorostkowa zebrano po 100 korcy z morga, koło Czortkowa 50—80, w Borszczowskiem podobnież, w powiecie śniatyńskim po 50 korcy.

S a d y wydały plon średni. Śliwek było mało lub wcale nie. Jabłek lub innych ziarnkowych, plon obfitszy.

B y d ł o na pastwiskach wszędzie zdrowe i dobrze wygląda. W miejscach dotkniętych w lecie zarazą śledziony, takowa już ustała i nie powraca.

O z i m i n y w ogóle piękne. Wczesne posch odziły gęsto i krzewią się bujnie. Późniejsze są rzadsze z powodu dłuższej posuchy w drugiej połowie września; ale po deszczu poprawią się niewątpliwie i można być pewnym, że przezimują bezpiecznie, jeśli jesień potrwa pogodna.

R z e p a k wcześnie posiany bardzo piękny.

P s z e n i c a wszędzie dobra, gdzie myszy nie zniszczyły.

Ż y t o podobnież.

K o n i c z y n a posiana na wiosnę przeważnie piękna. Na pagórkach słońce w wielu miejscach wypaliło. W okolicach Dubiecka, Leszczowatej, Ustrzyk dolnych, koniczyna mierna. W Żółkiewskiem bardzo zła; w okolicach Jarosławia piękna, lecz myszy bardzo psują. Koło Sądowej Wiszni bardzo piękna. W powiecie rudeńskim i w okolicy Chyrowa, średnia. Koło Żurawna i Halicza zła, przez posuchę z wiosny i myszy; chwasty mocno ją przygłuszają. W Złoczowskiem koniczyny piękne. Pod Skałatem i na całem Podolu dobre; w Kołomyjskiem średnie.

*** Zjazd chmielarzy w Krakowie** odbędzie się dnia 20 października b. r., o godzinie 10 z rana w lokalu Towarzystwa rolniczego ulica Karmelicka l. 42.

*** C. k. uprzyw. galic Zakład kredytowy włościański w likwikacyi.** (Wykaz w myśl art. 91 statutu). Stan z dniem 30 września 1885. Wkładek udziałowych zł. 485.910; asygnat kasowych zł. 42.350; 6 prc. listów zastawnych zł. 4,110.500; 5 prc. listów zastawnych zł. 896.800; 6 prc. obligacyj komunalnych zł. 46.250; 5 prc. obligacyj komunalnych zł. 600.

Lwów, dnia 15 października 1885.

Komitet likwidacyjny.

*** Izba handlowa i przemysłowa** we Lwowie ogłasza co następuje: W intendanturze 11 korpusu we Lwowie odbędzie się dnia 23 października 1885 licytacya celem zabezpieczenia na rok 1886 różnych robót i napraw dla wojskowego magazynu łóżek we Lwowie, tudzież dla filii w Brzeżanach, Jaworowie, Żółkwi i Złoczowie. Oferty pisemne lub ustne wnieść należy we Lwowie w powyższym dniu najdalej do godziny 11-tej przed południem do wojskowych komend stacyjnych, a zarazem postarać się wcześnie o certyfikaty uzdolnienia do liwerunku, które dla firm protokołowanych wystawia Izba handlowa i przemysłowa, dla nieprotokołowanych zaś we Lwowie Magistrat, z innych miejscowości odnośne c. k. starostwa. Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w wojskowym magazynie łóżek we Lwowie, tudzież w stacyach filialnych w Brzeżanach, Jaworowie, Żółkwi i Złoczowie.

Lwów, dnia 13 października 1885.

Prezydent *Simon* m. p. — Sekretarz *Bodyński* m. p.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjmie w dniu 22 b. m. członków D e l e g a c y i a u s t r y a c k i e j.

K s i ą ż ę W a l l i i miał w dniu wczorajszym opuścić Wiedeń i udać się do Paryża.

Na wczorajszem posiedzeniu I z b y d e p u t o w a n y c h Rząd przedłożył projekt do ustawy o budżecie prowizorycznym na pierwszy kwartał przyszłego roku; — projekt do ustawy o zmianie ustawy z r. 1872, odnoszącej się do nauczania religii w szkołach ludowych, szkołach średnich i semi naryach nauczycielskich, oraz do kosztów pensyjnych.

Dep. R i c h t e r z towarzyszami żąda, aby p. Minister handlu postarał się o zaprowadzenie tanich kart kolejowych dla robotników na wszystkich kolejach austryackich i o urządzenie pociągów z robotnikami do najważniejszych punktów przemysłowych.

Na wniosek dep. dr. G r o c h o l s k i e g o projekt do ustawy o dalszem pobieraniu podatków przydzielono bezzwłocznie komisyi budżetowej.

W dalszym toku posiedzenia odbywał się wybór do komisyi kodeksu karnego i sądowej, dla obu po 24 członków.

Następnie p. Minister skarbu przedłożył w y w ó d f i n a n s o w y który podajemy na innem miejscu:

Wywód p. Ministra przyjęła większość kilkakrotnie rzęsistemi oklaskami. Wielu posłów złożyło p. Ministrowi powinszowania.

Wkońcu przystąpiono do wyboru członków do Delegacyi wspólnych. Wybór wypadł zgodnie z ułożoną listą kandydatów. Przy wyborze delegatów z grona posłów niższo-austryackich pp.: Kronawetter, Fiegl, Lueger, Kreutzig, Pattai i Schoenerer wstrzymali się od głosowania, przytaczając za powód, iż nie byli wzywani do narad przygotowawczych.

K o ł o p o l s k i e wybrało do delegacyi pp.: C h r z a n o w s k i e g o, C z a y k o w s k i e g o Alfonsa, C z e r k a w s k i e g o, H a u s n e r a, J a w o r s k i e g o, M a d e y s k i e g o i S m o l k ę. P. Grocholski, ze względów na zdrowie rzekł się stanowczo wyboru.

K o ł o p o l s k i e na przedwczorajszem zebraniu przyjęło 22 przeciw 19 głosom wniosek komisyi roztrząsającej ekonomiczne potrzeby kraju, żądający, aby Koło polskie wezwało rząd, iżby tenże jak najrychlej wniósł w Izbie przedłożenie względem ceł od zboża.

K l u b n i e m i e c k o - a u s t r y a c k i uchwalił w zasadzie postawić wniosek w sprawie zaprowadzenia bezpośrednich wyborów w gminach wiejskich.

Według depeszy do *Pol. Corr.* car powróci jutro lub pojutrze do Gatczyny.

Z Fredensborga, gdzie obecnie przebywają carstwo nadszedł do Petersburga ukaz cesarski, zakazujący obchodu 25 letniego jubileuszu jakiegokolwiek historycznego wypadku, a względnie reformy. Ukaz ten wymierzony jest przeciw jubileuszowi zniesienia poddaństwa, który miał być uroczyście obchodzony w lutym 1886 r.

Z B e l g r a d u telegrafują prywatnie: P o s e ł a u s t r y a c k i hr. K h e v e n h ü l l e r, poseł turecki Halil bej i poseł francuski Reverseaux, przybyli tu z Niszu. Halil bej oświadczył, iż zadowolony jest z odpowiedzi, jakiej mu udzielił Garaszanin na zapytanie co do zbrojenia się Serbii. Hr. Khevenhüller ma wrócić do Niszu.

W sferach dyplomatycznych utrzymują na podstawie nadeszłych z Konstantynopola wiadomości, że z e b r a n i e a m b a s a d o r ó w w Konstantynopolu nie wcześniej, jak za 4 tygodnie poweźmie decyzyę co do u n i i b u ł g a r s k i e j.

Pogłoska, iż niebawem armia serbska przekroczy granicę bułgarską, utrzymuje się. Wczoraj polecono wszystkim telegrafistom polowym, aby natychmiast odeszli do Niszu. Przeszło 10 teologów wstąpiło jako ochotnicy do armii. Ochotnicy ci przedwczoraj odeszli do Niszu.

Według relacyi f r a n c u s k i e g o m i n i s t r a s p r a w w e w n ę t r z n y c h na posiedzeniu, o którem wczorajsza depesza wspominała pobieżnie, stronnictwa zachowawcze nie tylko podejmują agitacyę o wiele silniejszą we wszystkich okręgach, ale oświadczają nadto na zgromadzeniach, że w ściślejszych wyborach odniosą niewątpliwe zwycięztwo. Oprócz tego czynią monarchiści przyrzeczenia wielkich ulg podatkowych i ciężarów, spowodowanych służbą w wojsku. W wielu okręgach grozić mieli urzędnikom dymisyą, a republikanom represalyami. Jeszcze w dniu 4 b. m. w wielu miejscowościach dalszych od miast, pozwolali merowie na okrzyk: „Niech żyje cesarz!" Wielu merów, według relacyi ministra, jest podejrzanych wprost o porozumienie z frakcyami nieprzychylnemi republice. Na temże posiedzeniu rady ministrów, zawiadomił p. Freycinet, iż Niemcy zapytywały rząd francuski, czy mianowanie ambasadorem niemieckim hr. Münstera, przyjętoby w Paryżu przychylnie.

Z Brukseli donoszą: P. Gladstone w liście do Emila Laveleye mówiąc o sprawie bałkańskiej, oświadcza, iż pragnie unii bułgarskiej, ale w nadziei, że ruch obecny nie wykroczy z granic dotychczasowych. Gladstone obawia się wybuchu rywalizacyj, najpierw pomiędzy mocarstwami wielkiemi, a potem także pomiędzy światem słowiańskim a Grekami. „Umysł mój, pisze Gladstone, jest zupełnie bezradny, gdyż unia jakkolwiek sama przez się jest znakomitą, sprowadzić może nieobliczone w następstwach klęski".

Berliner Polit. Nachr. piszą: „M o b i l i z a c y a S e r b i i i G r e c y i budząca się coraz silniej gorączka patryotyczna, niecą wątpliwość, czy uda się uśmierzającemi środkami dyplomatycznemi powstrzymać wybuch. Zdaje się, że presya moralna i powściągająca ludy bałkańskie, uczynił już wszystko co tylko uczynić mogły i że ostatecznie trzeba będzie pozostawić odpowiedzialność tym, którzy pragną koniecznie wzniecić pożar wojny".

Z B e l g r a d u donosiły wczorajsze depesze do dzienników zagranicznych, że posłowie Austryi, Turcyi i Francyi, którzy udawali się do Niszu, ażeby otrzymać wyjaśnienia o zbrojeniach Serpii, powrócili do Belgradu zupełnie zadowoleni z wyjaśnień, które udzielił minister serbski Garaszanin.

W L o n d y n i e udawało się kilku współredaktorów pism tamtejszych do reprezentantów greckiego i serbskiego w Londynie i z rozmów odnieśli wrażenie, że rządy wspomniane zdecydowane są obecnie wystąpić zbrojnie i stanowczo, gdyż zmusza je do tego położenie. Trikupis mniema, że rząd grecki nie może opuścić sposobności i musi teraz odzyskać Janinę.

Z Kopenhagi donoszą o ponownem rozbiciu obrad w Izbie niższej. Gdy ministrowie zaprotestowali przeciw prawu Izby odrzucania prowizorycznej ustawy o budżecie, Berg, prezes Izby wniósł o uchwalenie rezolucyi, która o mawia aprobaty dla prowizorycznej ustawy i przechodzi do najbliższego porządku dziennego Po tem oświadczeniu, wszyscy ministrowie opuścili salę obrad.

Do *Temps* donoszą z Madrytu: Minister mówi z wielką rezerwą o treści ostatniej depeszy niemieckiej. Sądzą tu, że Niemcy odpierają wszelkie argumenta Hiszpanii o jej prawach do zwierzchnictwa. Praw tych nie udowodniono przed okupacyą wyspy Yap.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 15 października. (*Tel. pr.*) Dzisiaj odbędzie się w Schönbrunnie o b i a d g a l o w y na 30 nakryć na c z e ś ć k s i ę c i a W a l i i.

Wiedeń, 15 października. (*Tel. pr.*) W I z b i e p a n ó w rozpoczęła się dzi-

siaj rozprawa adresowa, jutro zaś rozpocznie się w Izbie deputowanych. Mowcą generalnym mniejszości, w Izbie deputowanych, jest Plener.

Według pogłosek, odroczenie Rady państwa ma nastąpić już d. 21 października, a ponowne zwołanie parlamentu w drugiej połowie stycznia 1886; podczas przerwy mają obradować wspólne delegacye i sejmy krajowe.

Wiedeń, 15 października. Większa część dzienników tutejszych ocenia jak najprzychylniej wywód p. Ministra skarbu. *Presse* podnosi, iż ze wszechmiar pocieszającym jest rezultatem sześcioletniej pracy, jeżeli powiodło się zredukować niedobór z 50 milionów na 6 milionów. W rocznikach dziejów finansowych Austryi jest wypadkim bezprzykładnym, aby Minister skarbu mógł przedstawić budżet bez odwoływania się do targu pieniężnego.

Fremdenblatt pisze, że p. Minister skarbu zdążał niezmordowanie do wytkniętego celu, mianowicie do przywrócenia równowagi w gospodarstwie państwowem. Cel ten został osiągniętym w *ordinarium*, w *extraordinarium* zaś znajdujemy się już blisko niego.

Vaterland pochwala, iż p. Minister skarbu uchylił z preliminarza wszelkie zwyczajne w takich razach fikcye i barwne przedstawienie rzeczy. Najnowszy wywód sprawia bezwzględnie wrażenie bezstronnego i jasnego obniżenia.

Wiener Allg. Ztg. podnosi jako ważną okoliczność, iż nie jest projektowaną bynajmniej żadna operacya kredytowa, co nadaje całemu preliminarzowi lepszą fizyognomię.

Wiedeń, 15 października. Komisya dla spraw nietykalności poselskiej uchwaliła zezwolić na ściganie w drodze sądowokarnej deput. Pernenstorffa i Blocha.

Komisya wojskowa zatwierdziła ustawę o poborze rekrutów.

Komisya której przekazano projekt nowej ustawy karnej, wybrała przewodniczącym dep. Lienbachera, a jego zastępcą, dep. Koppa.

Wiedeń, 15 października (*Tel. pr.*) Z Belgradu donoszą, iż król Milan zdecydowany jest bezwzględnie nie rozpoczynać żadnej stanowczej akcyi przed powzięciem ostatecznych uchwał ze strony konferencyi ambasadorów.

Peszt, 15go października. (*Tel. pr.*). Dowiadują się tutaj, że król Milan zdecydowanym jest przystąpić na własną rękę do przywrócenia równowagi na półwyspie Bałkańskim i że w tym celu postanowił przekroczyć granicę bułgarską.

Peszt, 15 października. Minister skarbu hr. Szapary przedłożył budżet na rok 1886. Ogólne wydatki, oraz wydatki przechodowe, inwestycyjne i nadzwyczajne wynoszą 344,651.674 zł. Ogólne dochody 329,790.397 zł. Tak przeto przewidywany niedobór na r. 1886 w porównaniu z niedoborem wykazanym w budżecie na rok 1885, który wynosił 11,883.763 zł. jest większym o 2,977.514 zł.

Berlin, 15go października. (*Tel. pr.*). Według informacyj tutejszych dzienników, Turcya jest zdecydowaną odeprzeć z bronią w ręku wszelki zamach Grecyi, skierowany przeciw posiadłościom państwa otomańskiego.

Berlin, 15 października. (*Tel. pr.*) W kołach tutejszych utrzymują, iż p. Giers na konferencyi z ks. Bismarckiem miał domagać się przywrócenia na półwyspie Bałkańskim *status quo ante* i że w tej mierze ma panować zgodność zapatrywań pomiędzy Niemcami, Austryą i Rossyą.

Hamburg, 15 paźdz. Wczoraj o godzinie 5 po południu zawalił się nowy czteropiątrowy dom na *Speckplatz.* Do godziny 7ej wieczorem wydobyto z pod gruzów dwóch zabitych i dwóch ciężkouszkodzonych. Zdaje się, iż pod gruzami znajduje się jeszcze sześć osób.

Petersburg, 15go października. (*Tel. pryw.*) Według obiegających tu pogłosek, ewentualnym następcą Tołstoja ma zostać senator Plehwe obecnie towarzysz ministra spraw wewnętrznych.

Petersburg, 15go października. Sąd przysięgłych uwolnił Mirowicza, oskarżonego o zamordowanie Sary Bekerównej.

Ateny, 15go października. Mają być powołane pod chorągwie dalsze cztery klasy rezerwy.

Rozkazem królewskim przyzwolono departamentowi wojennemu podjąć 11 milionów na zakupno materyału wojennego.

Obiega pogłoska, że Albańczycy wzbraniają się dostawić żądanego przez Turcyę kontyngensu.

Położenie na Krecie jest naprężone.

Ateny, 15 października. Wczorajsze dzienniki wieczorne donoszą, iż Kretończycy proklamowali unię z Grecyą. Nie ma jednak urzędowego potwierdzenia tej wiadomości.

Konstantynopol 15 października. Porta wręczyła wczoraj ambasadorom ponowny okólnik w sprawie greckiej i serbskiej mobilizacyi; przedwczoraj wysłano ztąd do Dedeagaczu 760 żołnierzy, a dzisiaj odejdzie z tąd do Adryanopola 44 wagonów z amunicyą.

Zbiorowa nota ambasadorów, zawierająca odpowiedź na okólnik Porty w sprawie wschodniej Rumelii, została wczoraj Porcie doręczoną. Wypowiada ona ubolewanie co do wypadków w Filipopolu; wyraża nadzieję, że naruszenie traktatu berlińskiego nie przekroczy już obecnych granic i że Wys. Porta i nadal przestrzegać będzie stanowiska pojednawczego.

Paryż, 15 października. *Journal de Débats* pisze, iż przybycie do Pireusu parowca *Venus*, pozbawionem jest charakteru politycznego. Nie ma wcale mowy o demonstracyi floty mocarstw przeciw Atenom.

Rzym, 15go października. (*Tel. pryw.*) Dzisiaj już wiadomo, że w sprawie wysp Karolińskich zaproponował ks. Bismarck Ojcu św. albo sąd polubowny albo też pośrednictwo. Ojciec św. oświadczył się za pośrednictwem.

Palermo, 15 października. W ciągu dnia przedwczojajszego zmarło tutaj na cholerę 42 osób.

Londyn, 15 października. (*Tel. pr.*). Koła tutejsze straciły nadzieję, aby wypadki na Wschodzie dały się załatwić w drodze pokojowej.

Madryt, 15 października. (*Tel. pryw.*) Według pogłosek w pobliżu wysp Karolińskich miało nastąpić starcie między niemieckiemi a hiszpańskiemi okrętami, w oficyalnych zaś sferach utrzymują, że niemiecki okręt, Nautilius, doznał uszkodzenia w skutek orkanu.

Port-Said, 15 października. Parowiec *Perien* został usunięty, i tym sposobem uchyloną przeszkoda, tamująca przejazd kanałem.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 14 października 1885, godzina 1 min. 40. Alp. Tow. górn. 30·—, Węg. akcye kredyt. 278·50, Akcye anglo-austr. 94·—, Akcye banku Union 74·50, Akcye kolei Karola Ludwika 222·25, Akcye kolei północnej 224·—, Akcye kolei południowej 128·50, Akcye kolei Alföld 179·—, Akcye kolei Elżbiety 276·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 218·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 160·50, Wiedeńskie losy 122·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 85·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 101·50, Losy regulacyi Cisy 118·75, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 95·95, Akcye banku związkowego 99 50 Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·23$\frac{3}{4}$, Węgierskie losy 116·—, Marka niemiecka —·—. Usposobienie przytłumione.

Wiedeń, 15 października 1885 r., godz 10 min. 35, Akcye kredytowe 278·10, Anglo-Austr. 95·—, Unionbank 75·10, Kolej Karola Ludwika 220·25, Południowa 129·25, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, 6% listy zastawne banku krajowego 91·75, 4$\frac{1}{2}$% pożyczka krajowa z 1883 roku 90·50, Napoleondor 9·99$\frac{1}{2}$, Rubel papierowy 1.23$\frac{3}{4}$ Usposobienie silne.

Wiedeń, 14 października 1885 r. godzina 5 minut 42. Akcye kredytowe 27L 70, Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 218·75, Południowa —·—, Renta papierowa 80·70, Galic. listy zastawne 101·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 10·—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z dnia 13 paździen. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. —·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·—

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**.

NADESŁANE.

Córka młynarza L. w R. kaszlała nieustannie jak wszystkie osoby, które się znajdują w pierwszym peryodzie suchot. Krztusiła się od nieustannych napadów suchego kaszlu. Po użyciu pierwszego flakonu kapsułek Guyot'a te napady zniknęły zupełnie i aż do obecnej chwili (dziewięć miesięcy temu) nie powtórzyły się wcale.

Podpisano H...., proboszcz w R.

Kapsułki Guyot'a są białe, podpis E. Guyot znajduje się na każdej kapsułce. (6790 2)

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 14 października 1885.

(bez kupona / bez kupona bieżącego)

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	219	—	223	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	219	25	224	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	272	—	276	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	225	—	230	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	98	55	99	55
" " " 4 pr. w. a.	90	25	91	25
" " " 5 pr. okresowe	98	55	99	55
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41 1/2 l.	87	25	88	25
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	45	102	45
" " " 5 pr. w. a.	96	20	97	20
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	98	65	99	65
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	57	—	59	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a. w likwidacyi	53	—	56	—
4 1/2 prc. kraj. listy zastawne	91	50	92	50
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100	90	102	—
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (dawn. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	97	—	98	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. wa.	90	75	91	75
5. Losy miasta Krakowa	17	—	19	—
" " Stanisławowa	23	50	25	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	90	6	—
Dukat cesarski	5	93	6	03
Napoleondor	9	97	10	07
Półimperyał	10	27	10	37
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
" " papierowy	1	22 1/4	1	24 1/2
100 marek niemieckich	61	80	62	40
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 12 października 1885.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	81.35	81.50
luty-sierpień	81.30	81.45
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	82.30	82.50
kwiecień-październik	82.25	82.45
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	126.75	127.50
" " 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	139.50	139.75
" " 1860 po 100 złr. 5 pr.	139.50	140.—
" " 1864 po 100 złr.	169.25	169.75
" " 1864 po 50 złr.	168.—	169 —
Renty Com. po 42 lir. austr.	43.—	45.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	155.—	15 .—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881	99.—	99.15
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	108.75	108 90
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	107.50	—.—
Bukowiny	102.75	103.50
Galicyi	101.50	102.—
Niższej Austryi	107.50	108.25
Siedmiogrodu	101.50	101.90
Węgier	102.50	103.15
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	96.25	96.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	280.60	280.90
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	550.—	555.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	854.—	856.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	450.—	452.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	240.—	240.25
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2277	2280
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	223.50	224.—
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. war.	222.—	223.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	280.90	281.20
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	132.70	133.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	171.—	172.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	53.—	57.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr. w. złocie w 50 l.	99.75	100.25
" " " premiowe po 3 pr.	98.40	98.80
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.—	99.75
" " " " w 20 l. 7 pr.	101.—	—.—
" " " " w 36 l. 5 1/2 pr.	99.75	100.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	91.—	91.50
" " " " po 5 prc.	99.—	99.30
" " " " po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99.—	99.30
Gal. banku hip. po 6 prc.	101.50	102.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	102.20	102.40
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 1/2 prc.	—.—	—.—
" Zakł. kr. ziems. po 5 1/2 prc.	102.25	102.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	98.40	99.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	99.—	99.50
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.—	107.—
" " po 100 zł. w. a.	101. -	102 —
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4 1/2 prc.	100.—	100.50
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	99.30	99.80
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 4 prc. w srebrze z r. 1884	82.—	82.50
z r. 1884	90.30	90.70
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	98.20	98.60
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	175.—	176.—
Clarego po 40 zł. m. k.	39.25	39.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	114 —	114.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	18.—	19.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.—	19.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	21. -	22.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.75	42.50
Palnego po 40 zł. m. k.	37.—	37 75
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	13.90	14 10
" węgiersk. " po 5 zł.	8.80	9.10
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	17.50	18.—
Salma po 40 zł. m. k.	55.50	56.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	49.50	50.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.—	24.75
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	132.50	133.25
" " po 50 zł. w. a.	68.50	69.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.—	28.50
Windischgratza po 20 zł. m. k.	38.60	38 80
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	125.85	126.15
Paryż za 100 fr.	49.90	49 95
Kurs złota		
Dukat cesarski mon.	5.98.—	6 —.—
" pełnej wagi	6.01 —	6.03.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	10.—.—	10.01.—
Rossyjski imperyał	10.31.—	10.34.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—
Bank krajowy.		
6 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
4 1/2 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
5 prc. oblig. komunalne banku kraj.	—.—	—.—
4 1/2 prc. krajowe listy zastawne	91.50	92.50

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński dnia 14 października 1885.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	80	60
" " " w srebrze	81	65
Renta w złocie	108	25
5 prc. austr. rent. marcowa	98	65
Akcye banku wiedeńskiego	857	—
" " kredytowego	277	20
Londyn	125	90
Srebro		—
Napoleondor	9	99
Dukat cesarski men.	5	96
100 marek niemieckich	61	85

Licytacye.

L. 6808. (6774 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, że dla zaspokojenia należącej się c. k. uprz. galicyjskiemu akcyjnemu Bankowi hipotecznemu od Hillela Nüssenbauma reszty kapitału pożyczkowego w kwocie 1405 zł. w. a. z pn. rozpisaną została przymusowa sprzedaż publiczna realności pod lk. 199 w Buczaczu położonej, według ks. gł. II str. 225 l. wł. 1 własność Hillela Nüssenbauma stanowiącej.

Do przeprowadzenia tej sprzedaży wyznaczone zostały trzy termina, pierwszy na dzień 13 listopada, drugi na dzień 11 grudnia 1885, trzeci na dzień 11 stycznia 1886 zawsze o godzinie 10 przed południem w sali rozpraw sądowych i na tych trzech terminach sprzedaną będzie realność powyższa tylko powyżej lub za cenę wywołania.

Cena wywołania wynosi 5600 zł. w.a., wadyum przed przystąpieniem do licytacyi złożyć się mające wynosi 560 zł. w. a

Bliższe warunki licytacyi tudzież wyciąg hipoteczny realności na licytacyę wystawionej, przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tych wierzycieli hipotecznych realności na licytacye wystawionej którzyby po wydaniu wyciągu hipotecznego, to jest w dniu 19 marca 1885 prawo hipoteki na tej realności nabyli, jakoteż i tych wierzycieli, którymby uchwała z rozpisaniem licytacyi dla jakiejkolwiek przyczyny wcale albo w czasie należytym nie została doręczoną, zawiadamia się o rozpisaniu licytacyi edyktem niniejszym, tudzież do rąk ustanowionego kuratora p. adw. dr. Hubricha w Buczaczu.

Buczacz, dnia 28 września 1885.

L. 37909. (6324 1—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Dmytra Moczorada w kwoci 100 zł. z pn. po strąceniu otrzymanych na poczet tej pretensyi kwot 80 zł. 20 zł. i 23 zł. a. w. odbędzie się dnia 12 listopada, 17 grudnia 1885 i 21 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Ludwiki z Drelichowskich Trzaskowskiej i Józefa Trzaskowskiego wedle Dom. 61 pag. 227 n. 8 haer. należącej $^{2}/_{16}$ części połowy realności pod l. $247^{4}/_{4}$ we Lwowie położonej $^{13}/_{16}$ części tej samej połowy realności i $^{3}/_{4}$ części z drugiej połowy tejże realności na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 905 zł. 30 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 91 zł., złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych, którymby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 12 lipca 1885 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Pomianowski kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Błażejowski mianowany został

Lwów, dnia 5 września 1885.

L. 2165. (6564 1—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi gal. Zakładu kredyt. ziem. w Krakowie w kwocie 600 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sadzie w dniach 11 listopada, 14 grudnia 1885 i 14 stycznia 1886 publiczna sprzedaż realności lk. 63 w Łopuszce wielk. położonej, l. w. h. 82 objętej, Michała Kosa i Agnieszki Koba własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 1500 zł. w. a.

Wadyum 150 zł. w gotówce i papierach publicznych.

Extrakt hip. i resztę warunków licytacyi przejrzeć można w expedycie sadowym.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dra Gottlieba w Jarosławiu

C. k. sąd powiatowy.

Przeworsk, 30 marca 1885.

L. 4877. (6639 1—3)

C. k sąd powiatowy w Dębicy uwiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 197 zł 6 ct. z pn., odbędzie się 10 listopada, 10 grudnia 1885 i 14 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. 14 w Pustyni położonej, dłużniczki Jadwigi z Kusibabów Pietrzykowej własnej.

Cena wywołania 300 zł. w. a

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dębica, dnia 11 sierpnia 1885.

L. 4875. (6638 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dębicy zawiadania, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 78 zł. z pn., odbędzie się 10 listopada, 10 grudnia 1885 i 14 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. 44 w Pustyni położonej, dłużniczki Małgorzaty z Godków Anczarskiej własnej.

Cena wywołania 150 zł. w. a.

Wadyum 15 zł.

Resztę warunków licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dębica, dnia 18 sierpnia 1885.

L. 9754. (6835 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromilu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Rybotyczach położonej wedle wyk. hip. 123 i 124 tejże gminy i w Posadzie rybotyckiej wedle wyk. hip. 121 dłużników Konstantego i Maryi Dębskich własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 1173 złr. dnia 26 października, dnia 30 listopada 1885 i dnia 14 stycznia 1886 każdym razem o godzinie 10tej rano, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 4450 złr. na trzecim zaś i poniżej takowej. Wadyum wynosi 200 złr. Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć. Wreszcie ustanowiono dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 30 września 1884 do tabuli weszli kuratorem Antoniego Richtera i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Dobromil, dnia 27 sierpnia 1885.

L. 4242. (6826 2—3)

C. k. sąd powiat. miej. del. S. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia przez c. k. uprz. gal. Zakład kredytowy włościański, wywalczonej sumy 40 złr. 60 ct. i 7 96 ct. w. a. z pn., publiczną licytacyę realności Anny, Piotra, Jędrzeja, Maryanny, Katarzyny, Tymka, Ilka i Ewy Holaków własnej, w wyk. hip. l. 241 gminy Zarudce zapisanej, na dzień 21 października 1885 i 18 listopada 1885, każdym razem o godz. 10 rano, w sali rozpraw.

Poręczne 20 złr. Na tych terminach, można tę realność nabyć za lub wyżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzeć można w ts. registraturze. Kurator niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Skowroński.

Lwów, 20 marca 1885.

L. 4243. (6827 2—3)

C. k. sąd pow. miej. del. sek. II we Lwowie zawiadamia niniejszem, iż w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprz gal. Zakładu kredytowego włość. w likwidacyi a mianowicie 8 rat po 18 zł. z pn., tudzież reszty kapitału 227 zł. 95 ct odbędzie się na dniu 20 października i na dniu 19 listopada 1885, zawsze o godzinie 10 rano w tus. sali rozpraw publiczna sprzedaż realności pod l. k. 103 w Jaryczowie nowym położonej, Kiryły i Anny małż. Garczyńskich własnej. Cenę wywołania stanowi wartość tejże realności w kwocie 600 zł, zaś resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można w tus. registraturze.

Lwów, dnia 20 marca 1885.

L. 5055. (6734 2—3)

C. k. sąd powiatowy myślenicki ogłasza, iż w dniach 3 listopada, 30 listopada i 15 grudnia 1885, o godz. 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 3 w Borzęcie położonej wedle wyk. hip. 3 ks. gr. tejże gminy Anny Suzułowej własnej, na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie o 150 zł. w. a. z pn., w pierwszych dwóch terminach za cenę wywołania 395 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej.

Wadyum wynosi 40 zł. w a.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Myślenice, 21 września 1885.

L. 7922. (6736 2—3)

C. k sąd powiatowy w Ropczycach w sprawie egzekucyjnej Samuela Blaua pko Antoniemu Przypkowi pto 100 zł z pn. przedsięweźmie dnia 9 listopada, 14 grudnia 1885 i 4 stycznia 1886, o godz. 10 rano w budynku sądowym licytacyjną sprzedaż dwóch kawałków gruntu, „Sobakowy i Długa" zwanych, pod Nr. 6 w Borku wielkiem położonych, Antoniego Przypka własnych.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zajęcia i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

Ropczyce, dnia 28 sierpnia 1885.

L. 9371. (6822 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 92 zł. i 1346 zł. 78 ct w. a. z pn. z potrąceniem jednak kwoty 25 zł. 50 ct. na rzecz c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego odbędzie się dnia 2 września, 13 października 1885 i 4 listopada 1885 o godz. 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużników a to leżącej masy spadkowej Kalmana Plucka Cirli Glück i Mojżesza Majer Belemera własnej w Tarnopolu pod lk. 70 położonej

Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 4541 zł. w. a.

Wadym 455 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu. Dla wierzycieli, którzyby po 24 kwietnia 1885 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. dr. Frühlinga a zastępcą tegoż p. adw. dr. Weissteina.

Tarnopol, 30 czerwca 1885.

L. 4763. (6804 2—3)

C. k sąd powiatowy w Bohorodczanach rozpisuje w celu zaspokojenia pretensyi Abrahama Schreiera w kwocie 170 zł. 50 ct. wa. z pn. publiczną relicytacyę realności Andrunia Kozoryza p l. k. 104 w Bohorodczanach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w dwóch terminach t. j. na dzień 22 października i 27 listopada 1885, każdym razem o godzinie 10 z rana w zabudowaniu sądowem, na których rzeczona realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa 450 zł. aw., wadyum wynosi 45 zł. aw. Bliższe warunki licytacyi w registraturze sądowej przejrzeć można.

Bohorodczany, dnia 14 września 1885.

L. 3335. (6760 2 -3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Stanisława i Anny Jarema w kwocie 500 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 10 listopada, 14 grudnia 1885 i 20 stycznia 1886, zawsze o godzinie 10 rano licytacya gospodarstwa pod Nk. 77 w Słobodzie położonego, a wedle wykazu hipotecznego tejże gminy Nr. 448 Józefa Topolnickiego własnego.

Cena wywołania 3310 zł. w. a. Zakład 331 zł w. a. Kuratorem wierzycieli jest p. dr. Pasławski z Kozowy.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przeglądnąć można w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Kozowa, dnia 16 września 1885.

L. 4278. (6781 2—3)

W sprawie spadkobierców Józefa Jablonera przeciw Ignacemu i Agnieszce Kęckim pto. 250 zł. odbędzie się w dniach 13 listopada, 18 grudnia 1885 i 15 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10 z rana w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż części realności pod N. 67 w Podkościelu położonej ciało tabularne stanowiacej. cena wywołania wynosi 1350 zł Wadyum 135 zł.

Bliższe warunki do przejrzenia w registraturze.

Dąbrowa, dnia 15 maja 1885.

L. 6293. (6778 2—3)

Egzekucyjna licytacya realności lwh. 74 w Jaworznie, Tomasza i Julianny Łaźniów własnej, celem zaspokojenia ośmiu rat po 15 zł. z procentem zwłoki 8prc. i reszty kapitału 271 zł. galicyjskiemu Zakładowi kredytowemu ziemskiemu należącego się odbędzie się dnia 12 listopada, 17 grudnia 1885 i 18 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie.

Cena szacunkowa 800 zł. w. a., wadyum 80 zł., reszta warunków do przejrzenia w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Chrzanów, dnia 9 maja 1885.

L. 3090. (6726 2—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Liszkach odbędzie się o godzinie 11 rano w dniach 11 listopada i 16 grudnia 1885, powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 20 stycznia 1886 nawet poniżej takowej, licytacya realności w Baczynie, według wyk. hip. l. 15 gminy kat. Baczyn, Feliksa i Katarzyny Morysów własnej, na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, celem zaspokojenia zaległyyh rat pożyczkowych i resztującego kapitału w kwocie 135 zł. 50 ct. z pn.

Cena wywołania 300 zł., wadyum 30 zł. Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Liszki, dnia 3 września 1885.

L. 9341. (6517 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje celem ściągnięcia dłużnej sumy 1500 zł. i 1500 zł. z odsetkami po 12pr. od dnia 21 października 1875 i 20 kwietnia 1875 bieżącemi, tudzież dalszemi 3pr. odsetkami od kwoty w należytym czasie nie uiszczonej, kosztów egzekucyjnych poprzednio w kwocie 9 zł. 97 ct., jak też obecnie w kwocie 24zł. 87 ct. przyznanych, ponowną publiczną przymusową sprzedaż folwarku „Marki" w Trościańcu powiatu Jaworów położonego, wedle dom 517 p. 61 n. 1 har. małżonków Jakóba Rupp (senior) i Elżbiety Rupp własnego na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, która w trzech terminach a to dnia 12 listopada, 10 grudnia 1885 i 14 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10 rano, w biurze Nr. 21 się odbędzie.

Cena wywołania 5000 zł., wadyum 500 zł.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny złożone do przejrzenia w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się obydwie strony, c. k. Prokuratoryę skarbu, c. k. urząd podatkowy w Jaworowie, wierzycieli Jana Müllera i Piotra Müllera z życia i miejsca pobytu niewiadomych jakoteż wierzycieli, którzyby po dniu 27 lutego 1885 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła do rąk kuratora dra. Juliana Łużeckiego z zastępstwem dr. Karola Regera.

Przemyśl, 5 sierpnia 1885.

L. 9341.

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia Jakóba Rupp (senior) i Elżbietę Rupp, z życia i miejsca pobytu niewiadomych, że na prośbę Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie celem zaspokojenia sumy 3000 zł. z pn. rozpisana zostaje licytacya publiczna ich majętności Marki w Trościańcu na terminie dnia 12 listopada, 10 grudnia 1885 i 14 stycznia 1886 i że dla nich kuratora w osobie adw. dr. Leonarda Tarnawskiego ustanowiono i temuż dotyczącą uchwałę licytacyjną doręczono.

Przemyśl, 5 sierpnia 1885.

L. 6296. (6779 2—3)

W dniach 16 listopada, 21 grudnia 1885 i 21 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się w budynku sądowym, na zaspokojenie należącej się galicyjskiemu Zakładowi kredytowemu ziemskiemu w Krakowie dłużnej kwoty 150 zł. zł. z pn przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. w. h. 120 w Jeleniu, Katarzyny Proksowej własnej.

Cena wywołania 550 zł., Wadyum 55 zł. Resztę warunków i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Chrzanów, dnia 27 maja 1885.

L. 8750. (6807 2—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 29 października 1885 za jakąbądź cenę licytacya realności l. 14 w Brundorf, według wyk. hip. 66 gminy kat. Kiernica z kolonią Brundorf, Piotra Eberharda własnej, na rzecz Piotra Rutza pto 1000 zł. z pn.

Cena wywołania 4565 zł., wadyum 230 zł. Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze. Dla wierzycieli hipotecznych ustanowiony kuratorem Jan Gerono z Brundorf.

Gródek, dnia 5 września 1885.

L. 46764. (6816 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w kwotach 362 zł. 50 ct., 362 zł. 50 ct., 362 zł. 50 ct. i 362 zł 50 ct. z pn. odbędzie się dnia 23 listopada, 23 grudnia 1885 i 21 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Pawła Krigera wedle wyk. hip. 341 k. B poz. 6 i wyk 340 k. B poz. 6 należących dóbr Czerlany i Stodółki z kolonią Ebenau w powiecie gródeckim położonych, na których terminach dobra te tylko wyżej ceny wywołania 87.040 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedane zostaną, dalej, że jako wadyum kwota 8704 zł. złożoną być ma, — niemniej, że warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla tych wierzycieli, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 18 marca 1885 rzeczowe prawa na wspomnianych dobrach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Małachowski kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Romanowski mianowany został.

Lwów, dnia 3 października 1885.

L. 1366. (6370 3—3)

W dniach 5 listopada, 1 grudnia i 29 grudnia 1885, każdym razem o godzinie 9 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności Pańka Jawurskie go, pod lb. 187 w Szewelówce położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na zaspokojenie pretensyi Josla Komornika w kwocie 130 zł. w. a.

Cena wywołania 120 zł. w. a.

Wadyum 12 zł. w. a.

Przy trzecim terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Mozesa Arona Daksa z Delatyna.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Delatyn, dnia 25 marca 1885.

L. 13244. (6686 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 3479 zł. 18 ct. w. a. z pn., na rzecz c. k. uprz. galic. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 13 listopada, 11 grudnia 1885 i 8 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 9 przed południem, egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Michla Mojżesza dw. im i Matli Zamojrów własnej, w Tarnopolu pod lk. 1809 położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 10.000 zł. w. a.

Wadyum 1000 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu. Dla wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu hipotecznego to jest po 30 listopada 1884, prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. adw. dr. Horowitza a zastępcą tegoż p. adw. dr. Mantla.

Tarnopol, 19 września 1885.

L. 3091. (6723 3—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Liszkach odbędzie się o godz. 9 rano, w dniach 12 listopada i 17 grudnia 1885, powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 21 stycznia 1886, nawet poniżej takowej, licytacya realności w Zagaciu, według wyk. hipot. l. 52 ks. gr. gminy kat. Zagacie, Franciszka Grzesiaka własnej, na rzecz galic Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie, celem zaspokojenia zaległych rat pożyczkowych, o az resztującego kapitału w kwocie 180 złr. 71 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 600 złr., wadyum 60 złr. w. a.

Resztę warunków i wyciąg tabularny, wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza Jendla w Liszkach.

Liszki, dnia 3 września 1885.

L. 3088. (6724 3—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Liszkach odbędzie się o godzinie 9 rano, w dniach 11 listopada i 16 grudnia 1885, powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 20 stycznia 1886, nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 13 według wyk. hip. 13 gminy kat. Cholerzyn, Kazimierza i Petroneli Góralczyków własnej, na rzecz. galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, celem zaspokojenia dziewięciu zaległych rat pożyczkowych po 12 złr. i resztującego kapitału 161 złr. 2 ct. w. a.

Cena wywołania 750 złr., wadyum 75 złr.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem notaryusza Jendla w Liszkach.

Liszki, 3 września 1885.

L. 5242. (6669 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Starejsoli podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Chyrowie położonej wedle wykazu hip. l. 179 tejże gminy dłużnika Jakóba Laufer własnej, na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie 1500 zł. w. a., z pn. dnia 11 listopada 1885 o godzinie 10 rano, nawet poniżej ceny szacunkowej 3900 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania, można w tutejszej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Starasól, 9 sierpnia 1885.

L. 5577. (6761 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Nisku zawiadamia, iż w dniach 16 października, 18 grudnia 1885 i 16 lutego 1886, o godzinie 10 rano przedsięweźmie tu w sądzie publiczną przymusową sprzedaż realności wyk. hip. l. 464 w Łętowni położonej, należącej do Jana Chowańca.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 15 zł.

Warunki przejrzeć można w sądzie.

C. k. sąd powiatowy.

Nisko, dnia 7 sierpnia 1885

L. 31124. (6654 3—3)

Obwieszczenie licytacyi

publicznej, odbyć się mającej w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Stanisławowie, w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w okręgach dzierżawnych, poniżej oznaczonych na lata 1886, 1887 i 1888, bezwarunkowo lub z zastrzeżeniem wypowiedzenia dzierżawy na każdy następny rok t. j. 1887 i 1888.

Liczba porządkowa	Okręg dzierżawny	Ilość miejscowości należących do każdego okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawny	klasa taryfy	Cena wywołania złr.	Cena wywołania ct.	Licytacya odbędzie się od 9 do 12 przed południem i od 4 do 6tej po południu, w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Stanisławowie na dniu:
1	Dolina	46	mięso	III	3595	—	3 listopada 1885, od godz. 9 do 12 przed południem
2	dtto: wraz z dotychczasowym okręgiem dzierżawnym Wełdzierz	46	wino	—	246	—	3 listopada 1885, od godziny 9 do 12 przed południem
3	Bolechów	30	wino	—	273	—	3 listopada 1885, od godziny 9 do 12 przed południem
4	Tłumacz	17	mięso	III	2156	—	3 listopada 1885, od godziny 9 do 12 przed południem
5	Tyśmienica	17	mięso	III	2487	—	3 listopada 1885, od godziny 4 do 6 po południu
6	dtto	17	wino	—	157	—	3 listopada 1885, od godziny 4 do 6 po południu
7	Bukaczowce	21	mięso	III	775	—	3 listopada 1885, od godziny 4 do 6 po południu
8	Jazłowiec	32	mięso	III	1625	—	4 listopada 1885, od godziny 9 do 12 przed południem
9	dtto	32	wino	—	28	—	4 listopada 1885, od godziny 9 do 12 przed południem
10	Bołszowce	20	wino	—	60	—	4 listopada 1885, od godziny 9 do 12 przed południem
11	Bohorodczany	10	mięso	—	2030	—	4 listopada 1885, od godziny 9 do 12 przed południem
12	Maryampol	15	wino	—	34	—	4 listopada 1885, od godziny 4 do 6 po południu
13	Stanisławów	39	wino	—	1396	—	4 listopada 1885, od godziny 4 do 6 po południu

Pisemne, w 10 prc. wadyum zaopatrzone oferty, można wnieść do 2 godziny po południu, dnia poprzedzającego ustną licytacyę dotyczącego przedmiotu dzierżawnego, do rąk naczelnika c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Stanisławowie.

Bliższe warunki mogą być przejrzane w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Stanisławowie, jakoteż w c. k. nadzorach straży skarbowej obwodu Stanisławowskiego w godzinach urzędowych.

C. k. powiatowa dyrekcya skarbu.

Stanisławów, dnia 4 października 1885.

L. 3057. (6784 2—3)

W sądzie tutejszym odbędzie się w dniach 23 listopada, 28 grudnia 1885 i 29 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż połowy realności dłużniczki Katarzyny Leśniak własnej, pod n. k 284 rep. 38 w Suchy położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem według rezolucyi tutejszos. z dnia 10 grudnia 1881 l. 5166 zastawniczo opisanej i protokołem według rezolucyi tut. sądowej z dnia 30 września 1883 l. 4231 do wiadomości sądowej przyjętym, egzekucyjnie oszacowanej. Na pierwszych dwóch terminach realność powyższa sprzedaną będzie za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i poniżej takowej.

Cenę szacunkową stanowi kwota 487 zł. 50 ct., wadyum 50 zł.

Resztę warunków przeglądnąć można w tut. sąd. registraturze.

Slemień, dnia 26 lipca 1885.

L. 25275. (6689 2—3)

Krakowski sąd krajowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego w kwocie 55 zł. 38 ct. z pn odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 17 listopada, 15 grudnia 1885 i 21 stycznia 1886 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. k. 8 dz. V w Krakowie położonej, Kazimierza i Maryanny Walczakiewiczów własnej.

Cena wywołania 7.000 zł., wadyum 700 zł. Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej. Ewentualnie do ułożenia łżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 21 stycznia 1886 o godzinie 4 po południu. Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Boroński.

Kraków, dnia 18 września 1885.

L. 7185. (6806 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dolinie podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 50 zł. 56 ct. z pn. na rzecz Majera Litwaka odbędzie się dnia 29 października, 26 listopada i 31 grudnia 1885 o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności do nieobjętej masy spadkowej Józefa Misiewicza należącej, ciała tabularnego niestanowiącej, w Nadziejowie pod l. k. 2 rep. 117 położonej

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie, wynosi 1640 zł., wadyum 164 zł. a. w. Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej.

Dla niewiadomych wierzycieli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum w osobie p. notaryusza Gumińskiego a p. Madejskiego zastępcą tegoż.

Dolina, dnia 29 sierpnia 1885.

Konkursa.

L. 51763. (6811 1—3)

W celu nadania jednego stypendyum z zapisu Wgo księdza Michała Olszewskiego o rocznych 130 zł. w. a. ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum to przeznaczone jest dla młodzieńców wyznania chrześcijańskiego, obrządku rzymsko katolickiego, którzy z dobrym postępem w naukach i obyczajach uczęszczają do szkół publicznych średnich lub wyższych, a przytem są zupełnie ubodzy lub w takim niedostatku, że bez pomocy nie mogliby się w szkołach utrzymać.

Pierwszeństwo służy przedewszystkiem uczniom pochodzącym z rodziny fundatora a mianowicie potomkom brata jego Leona Olszewskiego. tudzież potomkom siostr fundatora Karoliny z Olszewskich zamężnej Bohaczek i Joanny z Olszewskich zamężnej Szulc.

Jeżeliby z rodziny fundatora nie było odpowiednich kandydatów, natedy stypendyum nadane będzie synowi włościanina urodzonemu w kraju, a posiadającemu warunki wyżej podane.

Kandydaci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem przełożonej władzy szkolnej do Wydziału krajowego najpóźniej do 15 listopada r. b i załączyć metrykę chrztu świadectwo ubóstwa i ostatnie świadectwo szkolne.

Krewni fundatora, którzyby jako tacy ubiegali się o stypendyum powyższe winni załączyć również dowody pokrewieństwa.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, d. 9 października 1885

L. 52014. (6812 1—3)

Celem nadania stypendyum z tak zwanej Jarosławskiej fundacyi śp. księżnej Anny ze Stemberków Ostrogskiej, o rocznych 105 zł. w. a. ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum powyższe przeznaczone jest dla urodzonych w kraju ubogich uczniów szkół średnich i wyższych, odszczególniających się moralnością i pilnością, jakoteż postępami w naukach.

Kandydaci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem Dyrekcyi zakładu, do którego na nauki uczęszczają, do Wydziału krajowego, a to najdalej do dnia 15 listopada r. b. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone, tudzież świadectwo z ostatniego półrocza szkolnego.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, d. 10 października 1885.

L. 51766. (6845 1—3)

W celu nadania stypendyów z fundacyj t. z. konwiktowych po 210 złr. i 157 złr. 50 ct w. a ogłasza się niniejszem konkurs.

Z tych przeznaczone są stypendya z fundacyj Zawadzkiego, Russyana, Matczyńskiego i Potockiego, dla młodzieży szlacheckiego pochodzenia, z fundacyi Głowińskiego dla szlachty i nieszlachty, tudzież jedno a ewentualnie dwa dla synów mieszczan lwowskich, wreszcie z fundacyi t. z. Krakowskiej zakordonowej, dla młodzieży pochodzenia nieszlacheckiego.

Ubiegać się mogą o nie uczniowie publicznych szkół średnich i wyższych, wnosząc podania swoje za pośrednictwem zakładu, do którego na nauki uczęszczają, do Wydziału krajowego, a to najdalej do 15 listopada r. b.

Do podań załączyć należy metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone i dowody dobrego postępu w naukach, mianowicie zaś świadectwo z ostatniego półrocza szkolnego.

Ubiegający się o stypendya przeznaczone dla młodzieży pochodzenia szlacheckiego, mają nadto załączyć wywód szlachectwa, ci nakoniec, którzyby zamierzali ubiegać się o stypendya jako krewni fundatorów, lub jako synowie mieszczan lwowskich, winni również tę własność swoją wiarygodnie udowodnić.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks. Krakowskiem

We Lwowie, dnia 9 października 1885.

L. 52016. (6846 1—3)

Celem nadania stypendyum z fundacyi ś. p. Ludwiki Niezabitowskiej o rocznych 210 złr. ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum z tej fundacyi otrzymać może ubogi młodzieniec pochodzenia szlacheckiego, który ukończywszy przynajmniej szkoły początkowe, uczęszcza do szkół średnich lub wyższych w kraju istniejących.

Pierwszeństwo mają ubodzy członkowie rodziny Józefa Niezabitowskiego, dziada ś. p. fundatorki z linii prostej po mieczu i po kądzieli, po tych następują potomkowie szlachty galicyjskiej, których szlacheckie pochodzenie udowodnione jest prawnie na podstawie posiadania dóbr ziemskich, za czasów królów polskich, lub też na podstawie dyplomów tychże królów.

Wreszcie otrzymać mogą stypendya powyższe potomkowie rodzin wyniesionych do stanu szlacheckiego przez Jego ces. i król. Apostolską Mość Cesarza Austryackiego, lub też obdarzonych indygienatem królestwa Galicyi i Lodomeryi.

Z terny ułożonej przez c. k. Namiestnictwo, wybiera kandydata Wna Antonina z Niezabitowskich Skarbek Borowska.

Kompetenci, winni wnieść podania swoje, za pośrednictwem zakładu, do którego na nauki uczęszczają, do Wydziału krajowego najdalej do 15 listopada r. b. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, ostatnie świadectwo szkolne, tudzież dowody szlacheckiego pochodzenia, a względnie dowody pokrewieństwa z fundatorką.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi, wraz z Wiel Ks. Krakowskiem

We Lwowie, dnia 10 października 1885.

L. 51517. (6769 3—3)

Celem nadania jednego a względnie dwóch stypendyów z zapisu ś. p Feliksa Antoniego hr. Łosia, o rocznych 210 złr. w. a. ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendya z tej fundacyi przeznaczone są przedewszystkiem dla uczącej się młodzieży z rodziny hr. Łosiów, a dopiero w braku takich nadane być mogą ubogim uczniom należącym do szlachty polskiej.

Prawo nadawania stypendyów służy seniorowi rodziny hr. Łosiów.

Kandydaci winni wnieść podania na ręce zakładu, do którego na naukę uczęszczają, do Wydziału krajowego najpóźniej do 15 listopada r. b. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo o stanie majątkowym kandydata i rodziców jego i ostatnie świadectwo szkolne, wreszcie dowody szlacheckiego pochodzenia, a względnie pochodzenia z rodziny hr. Łosiów.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem ks. Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 7 października 1885.

Upadłości.

L. 4644. (6824 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Wadowicach ogłasza wdrożone postępowanie konkursowe do majątku Aleksandra Herrfurtha kupca protokołowanego w Wadowicach zamieszkałego, a to do całego ruchomego, gdziekolwiek znajdującego się i do nieruchomego majątku położonego w krajach, w których ustawa z dnia 25 grudnia 1868 dz. p. p. z r. 1869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został pan Edmund Pareński c. k. sekretarz Rady przy c. k. sądzie obwodowym w Wadowicach tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adwokat dr Daniel ze substytucyą adwokata dr. Lorii w Wadowicach.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd, lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 22go października 1885, o godzinie 10tej przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby o takowe nawet i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 20 listopada 1885 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych, w sądzie obwodowym zgłosić i na terminie w dniu 4go grudnia 1885 o godzinie 10tej przed południ. przed komisarzem konkursowym odbyć się mającym, do likwidacyi i do uporządkowania podać

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnym terminie stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne, osoby, w których pokładają zaufanie.

Wierzyciele, którzy w Wadowicach lub w pobliżu nie mieszkają, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika tamże zamieszkałego w celu doręczania uchwał sądowych w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt zostałby kurator ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tgo postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej."

Wadowice, dnia 12 października 1885.

L. 6979. (6832)

Do likwidacyi pretensyi przez Chaima Beldena w kwocie 973 złr. 92 ct. z pn do masy rozbiorowej Rubina Blanka dodatkowo zgłoszonej wyznaczam termin na dzień 26 października 1885 9 godzinę rano na który wierzycieli pod rygorem § 256 ord. konk. zapraszam.

Złoczów, 1 października 1885.

Komisarz konkursowy: *Podlaszecki.*

L. 8400. (6829)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi, podaje do wiadomości iż zamianował stałym zawiadowcą masy konkursowej Salamona Weissbacha adw. dra Trachtenberga a zastępcą tegoż Schaję Brettlera w Kołomyi zamieszkałych.

Kołomyja, 10 września 1885.

Księgi gruntowe.

L. 5463. (6838 1—3)

Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Krakowcu oznajmia, że arkusze posiadania w formie wykazów hipotecznych dla gmin katastralnych Huki i Wilcza góra sporządzone, oraz inne akta odnoszące się do przyszłej księgi gruntowej wspomnianych gmin, są do powszechnego przeglądu w c. k. sądzie powiatowym w Krakowcu złożone.

Do wniesienia możliwych zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych, które to zarzuty osobiście, lub też na piśmie w c. k. sądzie powiatowym w Krakowcu wniesione być mogą, wyznacza się najdalszy termin do dnia 24 października 1885.

Krakowiec, 12 październiika 1885.

L. 5464. (6839)

Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Krakowcu oznajmia, że arkusze posiadania w formie wykazów hipotecznych dla gmin katastralnych Kochanowka i Ruda kochanowska sporządzone, oraz inne akta, odnoszące się do przyszłej księgi gruntowej wspomnianych gmin są do powszechnego przeglądu w c. k. sądzie powiatowym w Krakowcu złożone.

Do wniesienia możliwych zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych, które to zarzuty osobiście lub też na piśmie w c k. sądzie powiatowym w Krakowcu wniesione być mogą, wyznacza się najdalszy termin do dnia 26 października 1885.

Krakowiec, 12 października 1885.

L. 5465. (6840)

Komisya hipoteczna przy c. sądzie powiatowym w Krakowcu oznajmia, że arkusze posiadania w formie wykazów hipotecznych dla gmin katastralnych Budzynia i Kłonic sporządzone, oraz inne akta odnoszące się do przyszłej księgi gruntowej wspomnianych gmin, są do powszechnego przeglądu w c. k. sądzie powiatowym w Krakowcu złożone.

Do wniesienia możliwych zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych, które to zarzuty osobiście lub też na piśmie w c. k. sądzie powiatowym w Krakowcu wniesione być mogą, wyznacza się najdalszy termin do dnia 28 października 1885.

Krakowiec, 12 października 1885.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 4570 (6837 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Leopolda Ramasattera i niewiadomych z istnienia nazwiska i miejsca pobytu ewentualnych spadkobierców lub prawonabywców tegoż, że Dawid i Chaja Kollerowie wytoczyli przeciw nim pozew o zaintabulowanie ich za właścicieli realności pod l k: 78 w mieście Jarosławiu położonej, który to pozew doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. drowi. Władysławowi Grabowskiemu i termin do rozprawy ustnej na dzień 9 listopada 1885 o 9 godz. rano wyznaczono.

Jest tedy ich rzeczą albo temuż kuratorowi potrzebnych dowodów celem należytej obrony dostarczyć, albo innego zastępcę sobie obrać, albo wreszcie osobiście się bronić ile że w razie przeciwnym wynikłe złe skutki sami sobie przypisać będę musieli.

Jarosław, dnia 30 września 1885.

L. 2751. (6808 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Krakowcu czyni wiadomo, iż w Szczepłotach zmarł, w pierwszych dniach kwietnia 1847 roku Michał Striłec, bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, a do spadku powołani są z ustawy tegoż pełnoletnie dzieci, Hania Striłec, zamęż. Roik Hasia Striłec i Fedko Striłec.

Gdy sądowi miejsce pobytu Fedka Striłca jest niewiadomem, przeto wzywa go się, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia niżej umieszczonego licząc w tut. sądzie się zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek z oświadczającymi się spadkobiercami, z ustanowionym dlań kuratorem przeprowadzonym zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krakowiec, dnia 29 kwietnia 1884.

L. 13941. (6803 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ustanowił na pozew de praes. 24 września 1885 l. 13941 Majera Rappaporta przeciw masie rozbiorowej Prota Potockiego i innym pozwanym z życia i miejsca pobytu niewiadomym o wyeliminowanie z ceny kupna dóbr Czabarówka sumy 476 złr. 93 cnt. z tabeli płatniczej z 17 czerwca 1857 l. 3979 dla tych pozwanych z życia i miejsca pobytu niewiadomych a w razie ich śmierci dla nieznanych ich spadkobierców, a to: 1) Feliksa Bączkowskiego, 2) z imienia i nazwiska nieznanych spadkobierców Wojciecha Błocha, 3) Joanny Brzezińskiej, 4) Bonifacego Chmielewskiego, 5) Katarzyny Cieszkowskiej, 6) Stanisława Dąbrowskiego, 7) Walentego Dębskiego, 8) Stanisława Drzewieckiego, 9) Antoniego Gostkowskiego 10) Józefa Grzybowskiego, 11) Franciszka Jakackiego, 12) z imienia i nazwiska nieznanych spadkobierców Józefa Jezierskiego, 13) z imienia i nazwiska nieznanych spadkobierców Michała Jarzyńskiego, 14) Tadeusza Jasińskiego, 15) z imienia i nazwiska nieznanych spadkobierców Ignacego Krasińskiego, 16) Kazimierza Kossiarskiego, 17) Kazimierza Krassowskiego, 18) Józefa Kurzewskiego, 19) Stanisława Kowalskiego, 20) Kempińskiego nieznanego imienia, 21) Zygmunta Kretkowskiego, 22) Karola Krugela 23) Henryety Lind, 24) Ignacego Lebkowskiego, 25) Tomasza Łoniewskiego, 26) Łukasza Moszyńskiego, 27) Szymona Majewskiego 28) Ludwiki Potkańskiej, 29) księdza Piwnickiego, 30) Antoniego Potockiego, 31) Florentyna Potockiego, 32) Reyegera nieznanego imienia, 33) Franciszka Rehana, 34) Roszczyńskiego nieznanego imienia, 35) Macieja Swidzińskiego, 36) Sliwińskiego nieznanego imienia, 37) Mikojaja Swirzawskiego, 38) Antoniego Stanisławskiego, 39) Kajetana Skopowskiego, 40) Schullera et Comp., 41) Schlee'a z imienia nieznanego, 42) Franciszka Szmuglewicza, 43) Jana Strzygockiego, 44) księdza Targowskiego, 45) Ewarysta Wielogowskiego, 46) Wincentego Załuskiego, 47) Kasztelana Zielińskiego, 48) Scholastyki Zabickiej — kuratorem adwokata Swiejkowskiego, dając mu na zastępcę adwokata dr. Delinowskiego i doręczył pozew z załącznikami temu kuratorowi do wniesienia pisemnej wspólnej obrony do dni 90ciu, licząc od dnia 3go ogłoszenia tego zawiadomienia, umieszczonego w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

Powyż wymienionych pozwanych wzywa się niniejszem, aby ustanowionemu kuratorowi dostarczyli potrzebnych środków obronnych przed terminem, lub innego zastępcę prawnego sądowi wskazali, inaczej skutki zaniedbania obrony sami sobie przypisać będą musieli.

Tarnopol, 26 września 1885.

L. 9479. (6754)

Protokołowanie firmy.

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm spółkowych firmę: „L. Hirszhorn & S. Pickholz" dla przedsiębiorstwa wyrobu wódki w Hołoszyńcach, w starostwie zbarazkeim, istniejącą od wielu lat, której jawnymi spólnikami są Leiser Hirszhorn i Selig Pickholz dzierżawcy dóbr i gorzelni w Hołoszyńcach, z których każdemu przysługuje prawo zastępowania spółki i podpisywania firmy.

Z c. k. sądu obwodowego

Tarnopol, dnia 22 lipca 1884

L. 12410. (6751)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że dozwolił w pisanie do rejestru firm pojedynczych firmy: „Marie Popper geborne Hoffmann" do prowadzenia handlu w sposób fabryczny produkowanych słodzonych napojów spirytusowych w Tyśmienicy,

Stanisławów, 2 września 1885.

L. 23941. (6717 2—3)

C. sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Luftiga, że przeciw niemu Jakob Bober wniósł w dniu 30 lipca 1885 do l 20883 pozew o zapłacenie sumy wekslowej 189 złr. 88 ct. aw. z pn. wskutek czego kuratorem pozwanego adw. dr. Kaufmann z podstawieniem adw. dra Blatteisa zamianowanym został, wzywa zatem S. Luftiga aby informacyi do sporu kuratorowi udzielił lub innego pełnomocnika swego sądowi przedstawił gdyż w przeciwnym razie sam sobie szkodliwe skutki przypisze.

Kraków, 4 września 1885.

L. 838. (6749 3—3)

Jego Ekscelencya prezydent c. k. sądu krajowego wyższego we Lwowie w myśl § 301 procedury karnej, mianował na czwartą zwyczajną z dniem 24 listopada 1885, o godzinie 9 przed południem, rozpocząć się mającą kadencyę sądu przysięgłych, przy c. k. sądzie obwodowym w Brzeżanach, przewodniczącym trybunału sądu przysięgłych, Prezydenta sądu obwodowego Wiktora Ramskiego, zaś zastępcami przewodniczącego: c. k. radców sądu krajowego Waleryana Bajewskiego, Wojciecha Tramplera, Albina Turzańskiego, Tomasza Kolasińskiego, dr. Emila Hillbrichta i Edwarda Trusiewicza.

Prezydyum c. k. sądu obwodowego

Brzeżany, dnia 8 października 1885.

L. 2513. (6702 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Nowemsiole zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Paraszkę z Iwasiuków Werbunowę, że Iwan Werbun wniósł przeciw niej pod dniem 7 lipca 1885 l. 2513 pozew o zapłacenie 62 zł. 50 ct. z pn. i że dla niej kuratora w osobie c. k. notaryusza p. Sobola w Nowemsiole ustanowiono.

Rzeczą jest tedy pozwanej udzielić kuratorowi potrzebnej informacyi lub też obrać sobie innego zastępcę i o tem, tudzież o miejscu swego pobytu sądowi donieść, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące, sama sobie przypisać będzie musiała.

Nowesioło, dnia 5 sierpnia 1885.

Doniesienia prywatne.

L. 7910. (6821 2—3)

Ogłoszenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie §. 63 statutów p. Franciszce Ksawerze dw. im. Majewskiej kapitały 26.321 złr. 32 cnt. i 12.800 złr. 61 cnt. w. a. listami zastawnemi, pochodzący z większej sumy 55.500 złr. w. a. względnie 27.700 złr. wa. i 13.000 złr. wa. na hipotece dóbr Kolińce w powiecie Tłumackim położonych intabulowane, z tego Towarzystwa wypożyczone, z dniem 31 grudnia 1885 jeszcze pozostały.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p. Franciszkę Ksawerę dw. im. Majewską jako właścicielkę tych dóbr, ażeby wypowiedziany kapitały w przeciągu sześciu miesięcy do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożyła pod rygorem egzekucyi a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, dn. 7 października 1885.

L. 4737. (6792 2—3)

Konkurs.

Wskutek uchwały Rady miejskiej z dnia 8 października br. rozpisuje się niniejszem konkurs w celu obsadzenia prowizorycznej posady inspektora policyi przy urzędzie miejskim w Rzeszowie z systemizowaną płacą 600 złr. rocznie z terminem do 15 listopada 1885.

Ubiegający się o te posadę powinni w terminie ustanowionym wnieść do Magistratu miasta Rzeszowa podania swoje gdzie wykazać należy świadectwami uzdolnienie zawodowe i zalety jakie w ogóle od urzędników wymagane bywają.

Mianowicie wymaga się aby kandydat posiadał obywatelstwo austryackie nie był starszym nad lat 40 był dobrych obyczajów i zdrowia silnego władał językami polskim i niemieckim w słowie i piśmie a nareszcie aby posiadał odpowiednie wykształcenie i dostateczną znajomość ustaw tudzież sposobu postępowania w urzędowaniu autonomicznem.

Magistrat miasta

Rzeszów, 9 października 1885.

L. 7909 6809 2—3)

Ogłoszenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podst. §. 63 stat. p. Maryi Dąmbskiej kapitał w sumie 30.219 złr. 72 ct. w. a. listami zastawnemi, pochodzący z większej sumy 31.600złr. a.w, na hipotece dóbr Kossowa w powiecie wadowickim położonych, intabulowany, z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 31 grudnia 1885 jeszcze pozostały.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p. Maryę Dąmbską jako właścicielkę tych dóbr, ażeby wypowiedziany kapitał w przeciągu sześciu miesięcy do kasy galicyj. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożyła pod rygorem egzekucyi, a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, dnia 7 października 1885.

L. 7922 (6810 2—3)

Ogłoszenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie §. 63 statutów p. Leizorowi Horowitzowi kapitał w sumie 926 złr. $08^1/_2$ cnt. w. a. listami zastawnemi, pochodzący z większej sumy 4200 złr. m. k, na hipotece dóbr Kozina, w powiecie stnisławowskim położonych, intabulowany, z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 31grudnia 1885 jeszcze pozostały.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p. Leizora Horowitza jako właściciela tych dóbr, ażeby wypowiedziany kapitał w przeciągu sześciu miesięcy do kasy galicyjsk. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożył pod rygorem egzekucyi a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, dnia 7 października 1885.

KAZIMIERZ LEWICKI
GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI
porcelany, szkła i towarów mięszanych
we Lwowie, ul. Trybunalska l. 6.
Założony w roku 1845

poleca
krążki porcelanowe
pod torty
sztuka po 80 ct, 1 złr., 1 złr. 20 ct., 1 złr. 50 ct.

Zarząd dóbr w **Warężu** ma na sprzedaż **kartofle** nasienne:
Cebulek Marchijskich (czerwone) 2.000 worów à 1 złr 20 ct.
Seed przezwane Gleason 1.000 worów à 1 złr.
Garneth Chilli 500 worów à 1 złr. 50 ct.
Cena rozumie się w miejscu za 100 klo bez worka. — Tamże można nabyć groch Victoria, à 9 złr. za 100 kilo. (6793 2—3)

Niniejszem mam zaszczyt uwiadomić szanowną P. T. publiczność, iż z dniem dzisiejszym otworzyłem pod firmą:
Antoni Klimowicz
przy placu Halickim pod l. 14,
handel nasion, kwiatów wazonowych i wszelkich w zakres ogrodnictwa wchodzących płodów.
Ciesząc się tyloletniem zaufaniem odbiorców moich, proszę i nadal o łaskawe względy.
Z uszanowaniem
Antoni Klimowicz,
Zakład ogrodniczy, ulica Piekarska l. 39.
(6656 4—5)

KAROL BAŁŁABAN
pod „Złotym kogutem"
we LWOWIE, poleca
zupełnie świeży transport
chińsko-rossyjskiej
(5654) **HERBATY**
ciemno naciągającej, przewybornej w smaku i zapachu.

1/2 klo. **Congo** cesarskiej	złr.	2.20
1/2 „ **Familijnej**	„	3.20
1/2 „ **Melange de Moskau**	„	4.20
1/2 „ **Imperial**	„	5.20
1/2 „ **Wysiewek** własnego wysiewu	„	1.70
1/2 „ „ sprowadzanych	„	1.50
1/2 „ **Souchong** w oryg. opakowan	„	4.—

Pieczywo do herbaty angielskie, francuskie i wiedeńskie nadzwyczaj smaczne

RUM z Jamajki

1/1 but. **Rumu** najlep. bardzo starego	złr.	2.—
1/1 „ „ starego	„	1.50
1/2 „ „ „	„	—.75
1/1 „ „ dobrego „	„	1.20
1/2 „ „ „	„	—.60
1/1 „ „ dobrego	„	1.—
1/2 „ „ „	„	—.50

Ostrzeżenie przeciw podrabiaczom.
Pastilles de
TAMAR INDIEN GRILLON
Owoc przeczyszczający, orzeźwiający
PRZECIW
ZATWARDZENIU
i słabościom które mu towarzyszą jako to: KRWAWNICOM, ŻÓŁCI, BRAKOWI APETYTU, DOLEGLIWOŚCIOM ŻOŁĄDKAI KISZEK i.t.d.
Bardzo przyjemny do zażywania,— nie zawiera w sobie żadnej cząstki drażniącej, — bierze się nie zmieniając w niczém ani przywyknień ani zatrudnień codziennych.
Niezbędny i nieszkodliwy nawet kobiétom brzemiennym, położnicom, dzieciom i starcom.
Spedaje się we wszystkich składach materyałów aptecznych i w aptekach.
Paris, E. Grillon, 27, rue Rambuteau.
2872 27—41

Magazyn i pracownia
FUTER
Bronisława i Stanisława Wrońskich
we Lwowie ul. Teatralna l. 5,
polecają wszelkie gatunki **futer męskich i damskich** podług najświeższych fasonów, tak miastowe jak i też podróżne, **płaszcze astrachanowe, kaftaniki, rotondy, kurtki do polowania, kołnierze i zarękawki damskie,** fasonu najnowszego **czapeczki damskie, czapki, kołpaki, zarękawki męskie, wierzchy gotowe do futer damskich jedwabne i wełniane,** w fasonach najświeższych, **wierzchy męskie,** deki i t. d.
Wszelkie zamówienia podług podanej miary, tak nowe jak do przerobienia, uskuteczniają w jak najkrótszym czasie i z całą akuratnością, sumiennie, **pod gwarancyą.** (5253 18—30)
Cenniki na żądanie franco.

Lokal na kawiarnię.
W gmachu teatralnym jest do wydzierżawienia od 7 maja 1886 lokal na kawiarnię wraz z mieszkaniem. Oferty wnosić można do 1 listopada 1885.
Bliższa wiadomość w Administracyi Centralnej Fundacyi St. hr Skarbka Isze piętro l. drzwi 28.
(Przedruk nie będzie opłacony)

Winogrona
dojrzałe i słodkie, świeże z pnia, także **pigwy** po 1 zł. 50 cnt, nowe **orzechy** po 1 złr. 70 cnt., dostarcza w 5 kil. koszykach franko do każdej stacyi pocztowej
Ed. Rittinger,
właściciel winnic w **Werschetz** (na Węgrzech) (5323 13—?)

SKLEPY WŁASNE HOTEL EUROPEJSKI i ULICA HALICKA RÓG WAŁOWEJ
Jan Ihnatowicz
FILIJA W KRAKOWIE SUKIENNICE L. 20.
Fabryka we LWOWIE ulica Kopernika l. 3.

Nigretina.
Wyborny środek do natychmiastowego farbowania włosów na trwały i piękny kolor czarny lub ciemny; jest zupełnie nieszkodliwy i w zastosowaniu bardzo prosty. — Cena 1 złr.
Środki do wywabiania plam:
Odalina, wywabia plamy z kurzu, potu, tłuszczu, piwa, mleka, pleśni itp. 35 cnt. — **Benzolina,** wywabia plamy tłuste, pokostowe i maziowe 20 i 30 ct. — **Etilina** wywabia plamy z farb od podłogi, flakon 25 ct. — **Jawelina,** wywabia plamy owocowe i z wina czerwonego, flakon 20 ct. — **Oksalina,** wywabia plamy powstałe z rdzy, krwi i atramentu — **Brazylina,** materye czarne, wypłowiałe i poplamione prane w Brazylinie odzyskują pierwotny kolor i połysk, pakiet 8 ct. — **Qwilaja,** do prania wełnianych i jedwabnych materyi, pakiecik 6 ct.
Mydło żółciowe, do wywabiania plam zastarzałych sztuka 25 cnt.
Najprzedniejsze czernidło glicerynowe
pachnące, do obuwia, daje piękny połysk, miękczy skórę i chroni od pękania, pudełko po 10, 20, 30 i 50 cnt.
Smarowidło litewskie
do obuwia i skór, miękczy skórę, czyni ją nieprzemakalną i trwałą, pudełko 50 ct. i 1 złr.
Atrament czarny kampeszowy.
nie pleśnieje, nie osadza się, piór nie psuje, jest zawsze czarny i płynny i zupełnie nieszkodliwy, flaszeczka po 10, 15, 20, 30, i 50 cnt.
Atrament niebieski, fioletowy, zielony, czerwony flaszeczka po 10 i 15 ct.
FARBY DO STEMPLI
niebieskie, fioletowa, czerwona, czarna, flaszeczka po 15 cnt 7527 27—?
Atrament do znaczenia bielizny bez gumy, flaszeczka 30 centów.
Powyższe wyroby za cenne i doskonałe własności zostały wyszczególnione 6 medalami zasługi.

Dr. A. MAJEWSKIEGO
Zakład wodoleczniczy
we Lwowie (w Kisielce)
otwarty przez cały rok,
przyjmuje chorych z zupełnem zaopatrzeniem i **dochodzących** do kuracyi, która się odbywa od 6—8 godziny rano i od 4—6 godziny po południu pod nadzorem lekarza.
Równocześnie otwarte kąpiele ciepłe i Dusze dla szerszej publiczności.
(3501 54—?)

Skład fortepianów
PIANIN I ORGANÓW, jakotéż koncesyonowana
SZKOŁA MUZYCZNA
L. MARKA
w Rynku l. 9, I. piętro.
Nauka gry na fortepianie w 3 oddziałach i 8 klasach od początków do najwyższego wykształcenia. Nauka śpiewu solowego, kompozycyi i historyi muzyki. — Do składu nadeszły pod 10-letnią gwarancyą z najlepszych fabryk fortepiany Mignon, które się sprzedaje za gotówkę i wypożycza, jako też poleca takowe **na raty miesięczne od 15 złr.** — Sławne organy amerykańskie Estey i Apollo-Pianina z nowemi przyrządami. (4968 13—?)

An die
P. T. geehrten Herrn Beamten, Offiziere und Herrschaften Lembergs und der Provinz sowie der Cassinos & Bibliotheken offerire zum bevorstehenden
Weihnachtsfeste
Da mein Aufenthalt im Kronland Galizien nur kurz bemessen ist, ich also nicht jede einzelne Person besuchen kann, so offerire ich auf diesem Wege folgende kostbare Werke zum Ankauf nach selten dagewesenen Coulanten Lieferungs - Bedingungen und zwar:

I. Biblioteka Pisarzy Polskich, F. A. Brockhaus, Leipzig Bibliothek Polnischer Autoren, 78 Bände gebunden, Ladenpreis 4 Mark 50 Pfenig, zusammen 351 mk. Die complete Collection liefere in 10 Tagen **franco** abgezahlt wird die Summe in 14, 1/4 jarigen Raten à 25 Mk. laut Postmandat **franco** auf meine Rechnung. *

II. Brehms-Thierleben in Chromo, 10 Bände, 170 Bilder in Farbendruck. Preis 160 Mk. Lieferung **complet franco** in 8 Tagen. Abgezahlt wird die Summe in 10 1/4 jährigen Raten à 16 Mk Laut Postmandat **franco** auf meine Rechnung. Die Fortsetzung zu Brehms, (**Allgemeine Naturkunde**) sende ich den werthen Bestellern Bandweise jedes 1/4 Jahr **franco.** Abgezahlt wird dieses Werk mir erst, wenn die 10, 1/4 jährigen Raten von Brehms Thierleben beglichen sind.

III. **Gesammte Collection.** deutscher und ins Deutsche übersetzter ausländischer Classiker vom Bibliographischen-Institute in Leipzig und zwar: Deutsch, englisch, amerik., französisch, italienisch, spanisch - portugisisch, skandinavisch, russisch, orientalisch und Alterthum. Complet 111 Bände, gebunden nur 240 Mk. 40 Pf **Complet franco** in 10 Tagen im Besitz. Abgezahlt wird die Summe in 12, 1/4 jährigen Raten à 20 Mark laut Postmandat **franco** auf meine Rechnung.

IV. Auflage: Meyers-Conversations-Lexikon 1885. 16 Bände in Halbfranz gebunden, à Band 10 Mk. Wird mit Nachnahme **franco** gesandt viermonatlich wie das Werk erscheint. Dasselbe enthält 550 Bildertafeln in Lithografie und Farbendruck, sowie 3000 Bilder im Text.

Geehrte Bestellungen **oder Adressen** (da ich sodann in die Wohnung komme) nehme ich entgegen im Hotel de France Nr. 35 in meiner Abwesenheit übernimmt solche der Portier des Hotels.
(Nach ausserhalb brieflich)
(6818 1-3) Mit ausgezeichneter Hochachtung
J. Cracauer.

Budapeszt.
Winogrona kuracyjne

4 1/2 kl. najcelniejszych	złr.	2.—
4 1/2 kl. celnych	złr.	1.90
4 1/2 kl. Pigwy . . . od złr. 1.90 do		2.20
Powidła		
4 4/10 kl. powideł najcelniejszych	złr.	1.60
4 4/10 kl. powideł celnych	złr.	1.45
Śliwki suszone		
4 8/10 kl. śliwek najcelniejszych	złr.	1.80
4 8/10 kl. śliwek celnych	złr.	1.45
Słonina		
4 8/10 kl. wędzonej	złr.	3.40
4 8/10 kl. białej	złr.	3.30
4 9/10 kl. paprykowanej	złr.	3.50
4 8/1 kl. **smalcu** w blaszance	złr.	3.50
Kawa		
4 8/10 kl. najcelniejszej	złr.	8.70
4 8/10 kl. celnej	złr 6,	8.—
3 1/2 kl. marmol. morel.	złr.	4.—
4 1/2 kl. makaronu	złr.	2.20

jako i inne towary podług cennika wysyłam
Tomasz Gerowicz.
VII. Kiralyutcza 23.
[5585 4-15]

Szematyzm
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem
na rok 1885
nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w ekspedycyi
„GAZETY LWOWSKIEJ"
Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.,** z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.
Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.